

frittfall

MEDLEMSBLAD FALLSKJERMSEKSJONEN NORGES LUFTSPORTSFORBUND NR. 1 2005, 32. ÅRGANG

AKTUELT

- 4 Det måtte skje nå. Jeg kunne bli fallskjermhopper selv.
- 6 Fallskjermhoppingens svar på Caribbean Cruiseline.
- 12 Soul Flyers i Hemsedal. Mais Oui!
- 16 Thai Sky Festival. Fotodekning Willy Boykens.
- 18 Storsekvensleir. Fotodekning Trond Bolstad.
- 22 FS Basic i DeLand, FL.
- 26 Freeflybasic i Titusville, FL.
- 30 Tramp i kalotten. Frafall av Eilif Næss.
- 32 Materiell. PIA Symposiet og Kuttkødd monsteret.
- 34 Noen kommer noen går... Nytt fra SkyDesign.
- 36 En god venn. Minneord Johannes Teigland.

KONKURRANSER/LAG

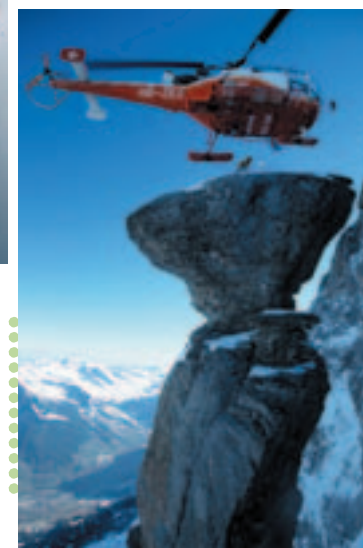
- 38 O store plan! Skywalkers.
- 40 Arcteryx – en oppdatering.
- 44 NM på Skydive Oppdal.

FRA SENTRALT HOLD

- 46 Ingen flere lønnslipper. Knut Magne Ekerhovd.
- 46 Organisasjon og forbund. Litt av hvert.

SETT & HØRT

- 50 Down'n'dirty
- 56 Klubbnytt fra NTNU og Føniks
- 60 Fallskjermhoppere på tur. Statister i eget show.

Forsidebildet

JEAN LOIC ALBERT

Soul Flyers over Hemsedal i påsken

Materiellfrist

Materiellfrist for Frittfall #2/2005 **1. juni**
Send stoff, ideer eller spørsmål til quittila@online.no

BlåHimmel

KITT REDAKTØR

Påskeeggene er spist og kyllingene for lengst slaktet når jeg endelig har nok materiale til å sende dere årets første Frittfall. Det er et hyggelig vårtegn at fargerike bilder fra inn- og utland begynner å fylle e-postboksen min.

Selv synes jeg også det har vært en begivenhetsrik vintersesong. Så har jeg både fått varmet meg på boogie i Uruguay, hatt action med Soul Flyers i Hemsedal, dinglett med fotoapparat i Eigers nordvegg og flydd United Airlines til PIA symposiet. Det blir det både bilder, artikler og annonsesalg av. Trond Bolstad, Æntehåerne og Arcteryx har også hatt mye på gang. Thank's for sharing.

Årsmøtet i F/NLF hadde gått riktig så pent for seg. HC Amlie overtok som styreleder i et styre med fullt nytt mannskap. Med seg har de ny godkjent langtidsplan, positiv egenkapital og et landslag på god vei mot våre og egne målsettinger. At Knut Magne slutter som fagsjef samtidig med full utskiftning i styret er kanskje uheldig. Når Knut Magne blir sittende i SU og Kjell Olsen tar på seg fagsjefvikariatet frem til Jan Wang inntar stolen til høsten ser himmelen likevel blå ut. Hvilke skyer styret ser i horisonten er jeg spent på.

De triste nyhetene om at Johannes Teigland døde nådde oss i påsken. Johannes var en av de mest levende, entusiastiske og aktive personene vi har fått gleden av å bli kjent med. Jeg vet at han satt stor pris på alt han fikk oppleve og alle han ble kjent med i vårt miljø og etter hvert i BASE miljøet. Våre tanker går til Hannah, Mathias og familien.

Å skulle minnes to nære venner i to Frittfall utgivelser på rad er ikke hyggelig. La oss gjennomføre denne sesongen i sikkerhetens tegn. Press-se-ta-trekk både i ny og i ne, og ha en trygg og fin sommer!

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• redaksjonsmedarb.: Tore Nagel - torenag@online.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

AV OG TIL SKJER DET JO TING SOM
BARE ENDRE LIVET DITT TOTALT.
FOR MEG BEGYNTE DET HØSTEN
2004 DA EN VENN OPPLYSSTE MEG
OM AT JEG SLETTES IKKE MÅTTE NØYE
MEG MED ET TANDEMHOPP EN GANG
I FREMTIDEN. JEG KUNNE FAKTISK BLI
FALLSKJERMHOPPER SELV.

Det måtte skje

KRISTIN ELISABETH WENNBERG
HAUGEN **TEKST** DAVID BENGSSON **FOTO**
[HTTP://BENGSSON.NET/](http://bengtsson.net/)

Det skulle være AFF, ikke line, det var rådet jeg hadde fått. Jeg la budsjett og planer for å ta kurs til sommeren. God tid til å spare og forberede seg. Men jeg ble rastløs og gira og jo fler jeg fant som delte interessen jo verre ble det. Siden jeg bor i Trondheim ville jeg kikke litt på hjemmesiden til den lokale klubben; NTNU FSK. Der leste jeg med stor interesse om en såkalt påskeboogie. Kanskje jeg kunne være med på den? Bli litt kjent med folk, prøve ut miljøet. Da jeg kontaktet klubben og fikk vite at de vurderte AFF kurs i påsken var det ikke tvil i min sjel, det måtte skje NÅ.

Forventningsfulle troppet vi seks stykker opp på skytterhuset på Oppdal fredagskvelden og rullet ut soveposen. Frank fra Trondheim, Kenneth fra Eidsvoll, Christina fra Bergen, Stian fra Ålesund, Christoffer fra Haugesund og meg.

Grønne av sjalusi måtte vi se folk dra til

hoppfeltet på lørdagsmorgen, mens vi skulle ha tørr teori. Men da instruktør Ståle løste ut hovedskjermen i klasserommet og piloten spratt i været, da var jeg solgt. Konstant klam i hendene de neste to dagene mens vi trente fra morgen til kveld på nødprosedyre og på førstehoppet. Fallskjermmen var allerede påtagende, og fnisende som fjortiser tok vi wave-off og tomme opp og sa ÅKEI til alt. Våknet tidlig om morgenen og hodet satte umiddelbart i gang med "se, se, ta trekk, se, ta, trekk". Våre små hjerner var pakket til randen med informasjon.

Mandag, den store dagen. Ut på hoppfeltet, på med lekke (?) tettsittende dresser, overtaping av sko og støvler. Tre nye instruktører hadde kommet til i løpet av natten, Øystein, Marius og Martin. Det var tid for å gjøre klar. Etter loddtrekking var det bestemt at Kenneth og Frank skulle opp på første løft. Vi andre sto på bakken og speidet, mer opptatt av å se de to komme ned enn av at vi selv skulle hoppe. Ser du dem? Løste skjermen seg ut? Var det vanskelig? Fikk du godkjent? Godt det er

Og hva er det med denne filmen Wings?

snø, blir mykere landinger. Litt forundret over at vi ikke var nervøse. Neste løft var med Stian og meg selv. Begge to satt som noen gira solstråler og klappa hverandre på hjelmene. Hadde ikke Stian hatt ører ville trolig smilet gått helt rundt. Instruktører Øystein og Ståle drillet meg i tegn "hva betyr dette?" strekk på bena, "hva betyr dette?" press. Døra åpnet seg og vi ble snudd og sjekket og plutselig var alle andre i flyet borte. Hertet banker en anelse raskere, litt tyngre å puste. "Gjør klar, still i døra?" Så mye vanskeligere det var å finne god stilling der enn på gulvet på skytterhuset. Lufta som slo i ansiktet, det var så vidt jeg hørte meg selv rope. "Sjekk inn" åkei, "sjekk ut" åkei, "propell, opp ned ut press" Og så var det gjort, bare en vei herfra ned. Jeg husker godt selve hoppet, alt jeg gjorde som var stemplet inn i hjernen de siste par dagene. Jeg husker lite av opplevelsen. Ikke før skjermen løste seg ut. Spent på om det skjedde noe skummelt. En liten tvinn på linene, ellers alt ok. Sukk, så lettet. Og da var egentlig alt bare gøy derfra. Siste pulje

var Christina og Christoffer. Første hopp godkjent for alle, 20 min til å øve på neste. Etter to hopp første dagen var vi ødelagt hele gjengen. Det var så vidt vi klarte subbe oss tilbake til skytterhuset.

Det er sagt meg at det er ganske vanlig å få en sperre på et eller annet tidspunkt i opplæringen. Min kom på tredje. Da jeg sto opp om morgenen var jeg kvalm og jeg hadde drømt om at jeg gikk i bakken hele natten. Jeg var så dårlig at jeg var på nippet til å nekte å gå inn i flyet. Jeg uffet og akket. Men takk og lov er jeg mer sta og stolt enn redd. Det var ikke snakk om å slutte, for det skulle jo tatt seg ut når jeg hadde fortalt så mange at jeg skulle bli fallskjermhopper. Instruktørene ignorerte også sytingen og dyttet meg bare pent og pyntelig inn i flyet, de har sikkert sett det før. Og i det øyeblikket vi lettet fra bakken forsvant frykten som dugg for solen. De fleste av oss hadde vel sine dårlige dager på diverse vis. Litt sykdom, litt nerver og for noen, litt vel mye ofring til værgudene. Men det var vi skjønt enige om alle sammen, at DETTE var

livet. Beste hoppet? Nummer 7, siste hopp med instruktører. Ustabil exit, kunne gjøre hva jeg ville. Stupe ut av flyet og suse rundt på himmelen. Jeg fikk inn 14 hopp i påsken. Alle elever ble ferdig med instruktørhopp.

Eneste minuset vi opplevde var temaet pakking. Siden kurset er så intensivt ble alt konsentrert rundt det å få alle seks elever gjennom de syv hoppene så raskt som mulig. Dermed lærte vi ikke pakking. Og dermed hendte det også enkelte dager at vi sto og ventet i flere timer før vi fikk skjerm å hoppe med. Og vi ville ikke rope for høyt om det heller, for det var jo ikke noens feil, og særlig ikke de andre hopperne. Vi syns alle det var fryktelig å skulle tvinge andre til å ofre sin egen hopping for å krype rundt på gulvet og pakke skjerm for oss. heldigvis fikk vi pakkekurs på slutten. Enorm takk til de gode sjeler som la inn en kjempeinnsats for oss på pakkefronten i løpet av uka. Vi satte veldig stor pris på dere.

Det må gis all ære til klubbens medlemmer for den mottagelsen vi har fått! Vi var enige alle sammen om at vi sjelden eller aldri har

følt oss mer velkommen eller mer til rette noe sted. Det har blitt mange sene kvelder og tidlige morgener. Artige filmer, artige fester og artige mennesker. Hva er det med hoppere og filming? Og hva er det med denne filmen Wings? En påskeferie ingen av oss noensinne vil glemme, en opplevelse som har forandret en del av personligheten og en stor del av hverdagen. Takk til instruktørene som la inn en kjempeinnsats for å få oss gjennom kurset. Og takk til NTNU FSK som har gjort en kjempejobb for oss denne påsken. Som elever ble vi tatt vare på og prioritert hele veien. Påskeboogien var en opplevelse i seg selv som jeg anbefaler alle å prøve ut til neste år!

Til helga skal flere av oss igjen til Oppdal og hoppe med klubbens nye, skjønncecessna LN-ASS. Vi må jo gjøre en innsats for å bli NTNU FSK's første AFF elever med A-sert. Gleder meg til sommeren, gleder meg til å være medlem av denne klubben og det miljøet jeg har fått en smakebit av i påskeuka.

Fallskjermhoppingens svar på

Caribien Cruiseline

ÅRETS EXOTIC SKY ADVENTURES BOOGIE VAR I ÅR LAGT TIL URUGUAY, ET LITE LAND I SØRAMERIKA, SYD FOR EKVATOR. KLEMT INN MELLOM ARGENTINA, PARAGUAY OG BRASIL.

THOMAS BECKETEKST

MATS PALLIN, KARI BERG

OG KITTBAKKEBILDER

ALOYS VAN DER PALEN, HANS VAN

MARREWIJK OG VINCENT VAN LAETHEN

LUFTBILDER

Turen vår startet fra Gardermoen 18. februar. Fra København gikk turen til Madrid hvorfra vi skulle fly direkte til Montevideo. Etter tretten stive timer med (fucking) Iberia vaklet et femtitalls fallskjermhoppere med lettere "plata-knekk" i knærne gjennom en svært moderat ankomsthall mot et bagasjebånd som innbød til alt annet enn tillit. Montevideo internasjonale (!) flyplass. Men det skulle vise seg at hovmod hadde et fall i vente; vi fikk faktisk all bagasjen, på første forsøk! Flyturen fra Madrid fortønet seg som transatlantiske flyturer flest; trangt, vondt og kjedelig – men denne gang med en "new added feature": Iberia. Da blir det hele enda litt trangere, enda litt vondere og uendelig mye kjedeligere. Og når du i tillegg topper dette med en service som du trodde kun bombeflyvertinner i Russland kan skilte med... Montevideo (eller Montevideo som amerikanerne ynder å kalle det) internasjonale flyplass fortønet seg som reneste Nirvana.

Men med Iberia forsøkt plassert i glemmeboken kan det som fulgte de neste femten dagene beskrives som et fantastisk cruise, på første klasse, i beste Caribien Cruiseline stil (ikke at undertegnede har vært på et slikt cruise, men det skal visstnok være veldig bra...).

Bryllupsreise

Akershus festning, 11. desember – altså tre måneder tidligere: Ingvild og Thomas erklærer for rette ektefolk å være, innhyldet i skikkelig norsk vinterstemning – selv med lettere slapsføre var det mørkt som i en sekk. Siden det er mange år siden jeg trådte inn i komfortutøernes rekke var det helt utelukket å gjø-

re noe spektakulært innhopp til eget bryllup – selv med utallige og gjentatte oppfordringer. Men hva med en "kick back and relax" sommer-og-sol boogie som bryllupsreise? For en ide! For et konsept!

Første natten i Uruguay ble tilbragt i en overdådig suite på Radisson-hotellet i Montevideo. (For uinvidde: Montevideo er hovedstaden i Uruguay og har et innbyggertall på rett over en million, altså ca en tredjedel av landets befolkning). Vi måtte krangle med overivrige hotellansatte for å få lov til å håndtere egen bagasje – noe som i etterkant fremsto som en meningsløs handling. Men vi er jo så innmari norske, da. Her møtte vi også resten av gjengen som kom fra ymse steder i Amerika. Etter å ha fått utdelt deltakerpass, innregistreringsskjema og masse små gadgets, brøt det ut et kappløp (nok en meningsløs handling) mot baren der de serverte velkomst-paraplydrink. Men lite visste vel vi på det tidspunktet at alkoholen flyter lett, ofte gratis og dermed også i store mengder når man er på tur med ESA. Men slike former for erfaring gir ofte svært bratte læringskurver.

Montevideo er en udramatisk, på grensen til kjedelig by. Å bli forsøkt frastjålet kameraet av de gutta vi nettopp hadde gitt penger for å spille trommer, kan nok fortone seg som dramatisk. Men vi kom raskt til enighet om hvor kameraet hadde sin tilhørighet, nemlig i besittelse av vedkommende som tross alt hadde betalt penger for det i Norge og siden bragt det til Uruguay for å forevige sine ferieopplevelser. Jeg er i ettertid overbevist; det går fint an å kommunisere på tvers av språk og kultur. Men, for å komme tilbake til påstanden om udramatisk by: Det skjer ikke all verden i byen og moderniseringen stoppet opp en del år tidligere på grunn av økonomiske nedgangstider. Noe flott arkitektur er det riktig nok, men den lider av mangel på vedlikehold. Det var derfor ikke med tynget hjerte vi neste dag satte oss på

bussen med retning for Punta Del Este (selv om vi nok hadde klart et par netter til i en suite på størrelse med en frognerleilighet, med gullkraner...).

Turen fra Montevideo til Punta Del Este tar ca 2 timer, så det er klart man må legge inn en skikkelig pause. En restaurant midt ute i ingenmannsland ga oss en forsmak på det resten av boogien i stor grad handlet om; usannsynlig godt kjøtt og massevis av god drikke. Og som seg hør og bør når mer enn en fallskjermhopper møtes i alkohol fortønet lunsjen seg etterhvert riktig så utagerende med avsluttende dansing på bordene.

Søramerikas St Tropez

I Punta Del Este (som beskrives som Søramerikas svar på St Tropez) ble vi – nå i alt 170 deltakere – forlagt på to hoteller i luksusklassen. Omtrent femten minutter etter ankomst lå de første fullt påkledd i hotellbassenget og gulpet en blanding av klorvann, øl og paraplydrinker. In-briefen samme kveld bød på kjennskap til "Drita-Rita" fra de Forente stater og Mr World 2004 (som hadde ansvaret for å "ta vare på" ikke-hopperne" – hvilket medførte at enkelte av de kvinnelige deltakerne, på stedet, sluttet å hoppe). Overrasket ble vi også da vi oppdaget at vi ikke var de eneste norske ombord: Kitt (egentlig ingen overraskelse), Kari Berg og Ingunn Berget-Johansen hadde også funnet veien.

Så var det endelig tid for å gjøre seg kjent med det uruguayske! Noen enkle kjøreregler: Sov midt på dagen, eller ved enhver anledning som byr seg. Du trenger det for å kunne følge rytmen i Uruguay. Her spiser familien middag ved elleve-tiden på kvelden. Å gå på bar eller nattklubb før kl to på natten garanterer sosialt selvmord. Forsøk ikke å finne ut når nattklubbene stenger, betjeningen er garantert mer utholdende enn deg. Tro meg, det var flere fullbefarne natthauker som forsøkte seg. Husk å bestille alt tilbehør til

kjøttet du nettopp har valgt, om du da ikke ønsker å spise kun et stykke kjøtt. Hold deg til disse reglene og det vil gå deg vel i ni av ti tilfeller.

Uruguay handler om to ting: Kjøtt og strand. Uruguyaerne setter til livs mer kjøtt enn selv argentinerne! Men med god grunn; kvaliteten er utrolig bra! Uruguay har en lang kyststripe, en nesten sammenhengende sandstrand fra sør til nord.

Medieoppbudet som møtte oss ved ankomst hoppfeltet sto ikke tilbake for arrangementer som Oscar-utdelingen og kongelige bryllup. Fallskjerm fylte forsiden på avisene i dagervis. Det ble vist video-snutter på nyhetene og gjort utallige intervjuer. En viss heltestatus var å fornemme, hvilket ble kraftig understreket da sunset-loadet gikk til en av Punta Del Estes mest travle strender. Folk gikk rett og slett bananas! Det ble skrevet autografer og utdelt tungekyss. Jean Paul fra Empuria Brava – spot'en ble kanskje litt lang... – landet som eneste hopper på en annen strand og ble den umiddelbare superhelten. Mens han venner fra Empuria startet leteaksjon og fantaserte om at han lå på et hustak med brukne ben, ble Jean Paul mer og mer dritings sammen med lokale feriegjester som hadde tatt på seg spander-buksene. Apropos lang spot. Innhopp fra Hercules med fralandsvind og et run som gikk på tvers av by og strand, medvinds (!), og en holdning om at to run er for kyllinger, var det duket for vannlanding og lukeparkering i byens gater. Jeg overdriver ikke om jeg påstår at treffporsenten for løftet, med hensyn til landing på avtalt sted, var på under 10%. Flere fikk også erfare hvilke utfordringer landing blant hundrevis av intetanende, solbadende tursiter kan by på. Om det var med tandemmer også? Ja, selvfølgelig! Men som de barskinger fallskjermhoppere er var det duket for gjentakelse, hver ettermiddag. Ingen skal si at vi ikke gir gass!

AloysFoto

AloysFoto

Som tidligere nevnt, når en eller flere fallskjermhopper møtes i alkohol... Det var ikke bare fallskjermhoppingen som skapte fete overskrifter i avisene. Et par – hvis navn av ren høflighet skal holdes anonymt – etter et antall drinker som det ikke lenger var mulig å gjøre regnskap for, fant i klokskap ut at de skulle finne seg et nærliggende sted, sånn for kosens skyld. I og med at dette var i havneområdet, hva er vel mer naturlig enn å entre første og beste luksusyacht? Som tenkt, så gjort. Nå var ikke onkel politi like begeistret for tanken. Paret ble i beste "Cops"-stil lagt i jern og kastet på glattcella. Seks timer senere kunne de igjen se dagslys. Eneste årsak til at de i det hele tatt slapp ut var

at de var fallskjermhoppere og derfor hadde heltestatus. Det hadde visst vært en kjempefin båt...

Når vi nå først er inne på det, det blir jo alltid litt kjønslig omgang når fallskjermhoppere treffes på boogie. Tanken på de andre var kanskje ikke helt til stede da et annet par drev nattsynkronsvømming i den kraftig oppvarmede jacussien på hotellet. "Jøss så kalt vannet var blitt" utbrøt flere neste dag. Da kunne hotellbetjeningen opplyse at det tar litt tid å varme opp vannet etter at man har vært nødt til å skifte det ut...

Siden vi nå allikevel var i Buenos Aires bestemte det som nå var blitt til den norsk-svenske delegasjonen seg for å ta en svipptur til Buenos Aires (16 millioner-innbyggernes-byen). Man skal jo som fallskjermhopper

AloysFoto

AloysFoto

være relativt flybefaren. Men vi var ikke forberedt på de manøvre vi skulle bli utsatt for hos Pluna – det nasjonale uruguayanske flyselskapet. Flyparken er riktignok upåklagelig moderne og velholdt. Men de flyr som argentinerne kjører bil! Jeg lurte et øyeblikk på om vi satt ombord i en rakett som skulle til månen. Take-

off'en er det bratteste jeg har opplevd (Hercules med startraketter er det eneste som kommer i nærheten). Her var det full gass! Jeg er overbevist om at holdningen flygerne har er at fly er til for å flys – og tro meg; nå synes jeg det er en svært skremmende tanke. Innflyvningen til Buenos Aires besto av en hook turn i 1000 fots høyde hvor ideen må ha vært å skremme livskiten ut av de stakkarne som satt på balkongene sine og drakk formiddagskaffe. Flyplassen ble naturlig nok døpt "Hook Turn Airport". Ingen gledet seg nevneverdig til returen neste dag...

Vi hoppet litt også!

Hva med fallskjermhoppingen, da? Vel – nå er ikke ESA en boogie for hoppe-junkies. Det må faktisk understrekes. Ambisjonen til arrangøren var visstnok 11 – 12 løft per dag. De bommet med nøyaktig 50%, og da snakker vi ikke om pluss 50%. Men en Hercules rommer et stort antall hoppere, og det var langt fra alle av de i alt 35 løftene som var fulle. Ting gikk med andre ord i et rolig og behagelig tempo. Ikke noe stress. Men så er også det filosofien bak ESA. Det legges opp til mange utenomhoppelige opplevelser.

På organisator siden hadde de trommet sammen et erfarent team, både for FS og FF. FF ble organisert av Nimmo (vår Nimmo fra

Babylon), Wendy Smith og Augusto – kalt Guto – (fra Flybrothers). Det var ikke lagt opp til en-til-en organisering. Men et lite antall freeflyere ga allikevel visse åpninger. Det ble mot slutten hoppet flere 8- og 10-manns formasjoner. Når tubene kom frem var det brått flere FS-hoppere som konverterte.

Det var også samlet anelig kompetanse på FS-siden. Herman Landsman, Tony Domenico, Eric de Coster, Dieter "Schmassi" Schmassmann, Santi Corella, Edward "Bushman" Andersson, Guillermo Gorg, Joost Luysterburg og Daryl Moran organiserte alt fra tre og firemanns til 40 manns.

Flygerne var åpenbart ikke vant til å fly fallskjermhoppere. 16500 fot var normen. I utgangspunktet ikke et stort problem dersom man klatrer slik som Hercules kan klatre. Men når crew-et er mer konservative enn British Airways i sin flygning, tar det litt tid å nå høyden. I tillegg var det nødvendig å kjøre to run. Det var etterhvert flere som i dag kan ta utsjekk på oksygensystemet i Hercules – i blinde og med hendene på ryggen. Etter et par mindre episoder fikk vi justert høydedraget noe slik at den hypoksi som deretter ble utløst var et resultat av reduserte kroplige funksjoner, som igjen var redusert av...

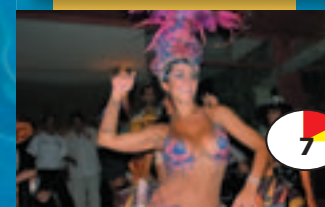
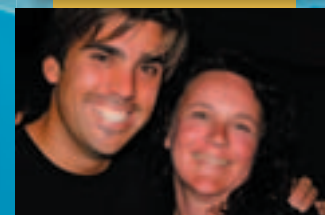
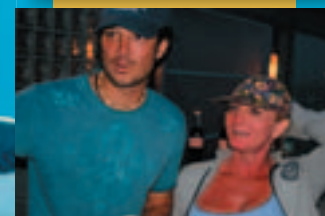
Boogien forløp uten nevneverdig dramatik, selv om vi den første dagen var vitne til at en kjøttpuck, som uvisst av årsak, tilsynelatende helt umotivert, men med stort engasjement, svingte seg i bakken. Det vil helst gå bra. Så også i dette tilfellet. Blåmerker og en lettere hjernerystelse. Utenom dette ble det faktisk utvist relativt stor grad av bevissthet til sikkerhet, så langt jeg kunne observere. At spotene kunne by på utfordringer, særlig på innhoppene, er vel egentlig en annen sak. Noe rot ble det fordi det ble gitt stadige korreksjoner på høyre og venstre sving på finalen, alt etter

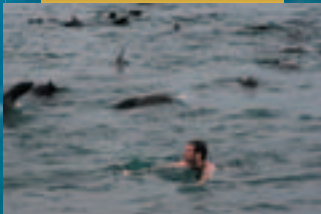
vindretning. Men det gikk faktisk bra det også.

Det ble gjennomført innhopp i Punta Del Este hver dag, med unntak av de dagene det ble arrangert hoppekursjon. Konseptet er like genialt som det er enkelt. Hopp inn på et vakkert sted og slapp av med sol, bading, mat og masse drikke.

Tom, kjæresten til Kari fant også turen til Uruguay. Det ble selvfølgelig tandemhopp, en seks-manns. I skrivende stund er Tom og Kari fortsatt på tur i Søramerika.

ESA er, som nevnt, ikke for hoppe-junkies. Men likefullt et genialt konsept. Her slår man altså flere fluer i en smekk: ferie på eksotiske steder med hopping over pictureske landskap, innhyldet i luksus og kulinariske og kulturelle opplevelser, internasjonalt miljø med utrolig mange hyggelige mennesker og ikke minst et avslappet tempo. Hopping i går, haifiske i dag... "og sånn gikk nu dagen".

ALOYSFoto

HANSFoto

VINCENTFoto

Antall hoppere	115
Ikke-hoppere	11
Stab	25
Antall hopp	3674
hvorav	52 tandems og 40 AFF
Antall løft	44
Største formasjon	40-manna
AFF elever til B	5

Ingen overraskelser, ingen utfordringer. Mailen vi fikk da vi kom tilbake understreket at vi var heldige: - Når C-130'n returnerte til militærbasen etter det siste løftet fikk det feilfunksjon på alle fire motorer, og måtte gjøre nødlanding uten løftekraft..."

Målet er å ha neste boogie på Sri Lanka. Der planlegges det å hoppe fra AN-32 tailgate og MI-17 helikopter. ESA organisasjonen skal til Colombo for å inspisere forholdene nå, men boogie datoene blir omtrent de samme som tidligere år, fra midten/slutten av februar måned. Mer info kommer.

Facta and figures

HANSFoto

"Sabre2 is the
best for
my wingsuit
skydives"

Loic JEAN-ALBERT
Salomon Soul Flyers
4-way & 8-way
National Champion

photo by: Davide Moy

"I trust the
performance
of my Sabre2"

Maria Cristina Angelucci
Italian National Female 4-way Team
AFF Instructor, Tandem Instructor
SDU coach 3800 Jumps

photo by: Barbara Palmieri

"When I train I
need to **rely**
on **optimal**
flight performance"

Arianna de Benedetti
4 way Italian & European
Champion SINAPSI

PERFORMANCE DESIGNS
SABRE2

VERSATILE

RELIABLE

RESPONSIVE

PROGRESSIVE

EXHILARATING

PD RESERVE
BY PERFORMANCE DESIGNS

...and of course we always use a PD Reserve"
performance@designs.com • +1 386.738.2224

WING-SUITS OG RØYK MOT BLÅ HIMMEL OG HVITE TOPPER. VELOCITY'ER OM KAPP MED FREERIDERE I DE BRATTESTE BAKKENE. HELIKOPTERTURER FOR PUBLIKUM. AFTERSKI I SOLSKINN. PARTY MED DAGENS VIDEO. SOUL FLYERS ROCKA HEMSEDAL I PÅSKEN.

KITT **TEKST OG FOTO**
Loïc JEAN ALBERT **LUFTFOTO**
GEIR TRØNNES **BAKKEFOTO**

Vi var temmelig spente på om vi ville klare å styre Loïc Jean Albert, Stéphane Zunino og Val Montant, de tre Soul Flyerne. De fleste kjenner dem best fra wing-suit flights i de sveitsiske alper i høyder som er omtrent 1.996 fot lavere enn tillatt frittfallhøyde i Norge, eller fra drøye BASE-hopp i Patrick Passes Cross Wind.

Stéphane har hoppet på både den franske fireren og återren i mange år, og jobber i vindtunnelen i Paris. Loïc har også vært på återren lenge, pluss at han har vært på freeflylaget og kameramann på freestylelaget. Han er dessuten vokst opp på et hoppfelt. Val, eller Skyval, er paragliderpilot, BASE hopper, skikjører, tidligere Babylon medlem, Soul Flyer og showmann.

Ingun Berget-Johansen jobber i Salomon som sponser Soul Flyers. Hun booket dem for påsken i Hemsedal, så begynte jobbingen.

Christian Jensen koordinerte deltakerne, skaffet helikopter og var ansvarlig for hele arrangementet. Forbundet og OFSK var godt representert. Jørn fikset godkjenning fra Hemsedal Skisenter, Knut Magne tok på seg ansvaret for den hopptekniske delen som HL, og Geir var HFL og fotograf.

Tirsdag kveld kom Loïc, Stéphane og Val til bygda. De viste seg å være godt briefet om norske regler av Ingun og dessuten utrolig lettstelte. Skuldertrekk akkopagnert av fransklingende "it's no problem" eller "oui" skulle vise seg å være svarene på bortimot alle oppgaver vi ga dem.

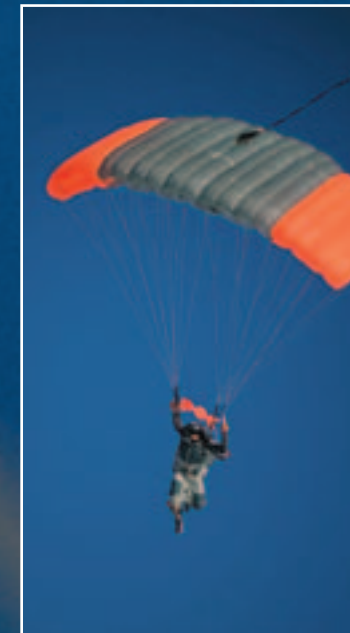
Onsdag og torsdag ble brukt til å cruise

på brett og prøvehopping. Skipatroljen i Hemsedal består av noen og tjue tøffinger som alle er rå på ski. Noen av de beste ble plukket ut til å kjøre sammen med skjermpilotene. På to løft onsdag kveld etter stengetid i bakken fikk de tunet seg inn, og etter hvert skulle det bli skikkelig kamp om ski-slotene. Smilene gikk trill rundt på hemsedøler som franskmenn. Jeg viste meg som en elendig fotograf da Loïc fløy blind-man (vridd 180 grader i seletøyet) ned hengt med en skiløper i dyp hockey ved siden av seg. Kameraet ble droppet sammen med haka, og bare skotupper ble dokumentert.

Under afterskien skjærtorsdag hadde vi 5.000 publikummere på utekonsert, og ski-anlegget fortsatt fullt av mennesker. Været var fantastisk, og Soul Flyers fløy inn over området med wing-suits og røykbokser. Landingsplassen var i baseområdet på skisenteret. Topp oppvarming for morgendagens show, med Christian som speaker og innpisker.

Rett etter at skiheisene stengte tok gutta av igjen, og fløy Såhaugløypa, som kommer ut ved afterskiarenaen, sammen med skipatroljen. Senere enn dette hadde vi ikke lenger tillatelse til å fly helikopter, men det var ingen grunn til å stoppe. Vi har jo plenty med snøscootere i anlegget. To turer til ville de gjerne fly. Da med bakke take-off med ski og brett på beina. Val hadde med seg en PG i lommestørrelse som Knut Magne nå har våte drømmer om. Synd det bare er laget tre av den. PG-en flyr like raskt eller raskere enn Velocity, men har helt andre egenskaper. Stuntene han kunne gjøre rett over bakken var ikke for oss med daukjøtt.

Både Val og Loïc var ivrige BASE og PG piloter også. Da de fortalte at de gjerne droppet passasjerer fra mikro-PG-en, kunne ta med to i en vanlig PG eller tre i en tandem

måtte vi backe ut, "It's no problem". Nei, takk – ikke i Frankrike heller. Stéphanwe hoppet BASE, men var ikke mer opptatt av det enn at han måtte spørre Val om hva slags skjerm han hoppet. PDs reserve er best, hadde de kommet til.

Langfredag – Hemsedal Air-show kunne starte med strålende sol igjen. Per Børre Kiserud var klar med filmkamera, og Rune Seljetun med redigeringsutstyr. Med ny rekord av skiløpere i anlegget så alt lovende ut! Helikopteret tok av kl 1100. Skipatruljen sperret av Tindenløypa, løperne sto klare og Christian pisket opp stemningen blant publikum. Første run

med de tre skjermene og freeriderne så utrolig bra ut. Rask og presis flyving, ny blind-man og laaange swoop. Så kom Siemens PG acro team med røyk. Veldig bra det også, bortsett fra at PG piloter tydeligvis ikke er like lette å gi beskjeder om landingsområder, etc... Publikum var godt fornøyd, og ventet tålmodig på at helikopteret måtte assistere på et skiuhell før andre løft kunne ta av. Jubelen på Tinden kiosken sto i taket da Soul Flyers landet for andre gang.

Så var det tid for wing-suit show når afterskien startet. Igjen fikk vi se nydelig flyving mot blå himmel, midt

over folkehavet. Grand finale skulle være skjermflyving igjen ned Såhaugløypa. Den ble dessverre avlyst da en PG pilot klarte å få vingen sin til å slutte å fly midt i synet på hele publikum, kaste reserven og streame ned bak tretoppene for å lande på et hustak i nærheten. Da ingen kunne bekrefte om han var levende eller død så man seg nødt til å avlyse resten av arrangementet, selv om dette var en hobby-pilot. Det viste seg heldigvis at han kom unna det hele med et armbrudd, og da var vi ikke dårligere enn at vi knurret litt. Stéphan, Val og Loïc ble skikkelig deppa.

Om kvelden var det visning av dagens

video, laget av Per Børre og Rune, ved hjelp av blant andre videografen Tore Nagel. Nagel laget et helvetes leven og ringte til både TV2 og NRK for å klage på manglende fotocred for innslagene de sendte. Han blir i allefall nevnt her...

Vi fikk vist oss fra vår aller beste side – både fallskjermteknisk, arrangements- og sikkerhetsmessig. Om ikke dette er har vært god reklame for fallskjermporten, Hemsedal Skisenter, Salomon og Siemens er ingenting det. Med teamwork er alt mulig. All ære til tre utrolig profesjonelle og coole franskmenn! "Oui, it's no problem."

Rå markedsføring

Hvem sier at det er vanskelig å få fallskjermhopping i mediene? Gjennom Hemsedal Air-show fikk vi vist frem rå, men sikker fallskjermhopping for over 9.000 skientusiaster (rett på målgruppen til F/NLF) over to dager. I tillegg hadde både NRK og TV2 showet som oppslag på sine nyhetssendinger langfredag, hvor de brukte det ferdigklippede materialet Rune hadde laget til hver av dem. Markedsverdien av dette er enorm!

Forhåndsannonseringen laget vi selv, med plakater i hele Hemsedal, spoter på TV Hemsedal, nyhetsbrev på e-post, informasjon på flere web sider med mange lesere og flyers i skianlegget. PR delen ble ivaretatt av Gambit PR byrå, egen markedsavdeling og Per Børre. Dette sikret at nyhetsmediene tok agnet. Vil dere se flere bilder og video, gå på www.skistuahemsedal.no

Soul-flygers, PG-acro, helitours

Hemsedal Air-show

Fredag 25. mars i Hemsedal Skisenter

Hemsedal Air-show arrangeres for første gang. Underholdning i verdensklasse og masse spennende aktiviteter for publikum!

11:00-18:00 Paragliding tandem (Tinden/Ronli)
 11:00-18:00 Hittede og instruksjon (Tistetjern)
 11:00-18:00 Snouball - skidene, musikk og konkurranser (Tinden kiosk)
 11:00-18:00 Snouball i samarbeid med Salomon, Salice, Sony, Siemens, P4
 13:00-14:00 Soul Flyers show (Tinden kiosk)
 13:00-14:00 Paragliding Roro show med Siemans Roro Team
 13:00-14:00 Paragliding tandem
 14:00-18:30 Soul Flyers fellestjenestepersoner sammen med frivillige
 14:00-18:30 Helikopter-sightseeing i Hemsedal (Sassendalst v/Skipatruljen)
 16:00-19:00 Gjennomføres også den 24. og 26. mars!
 16:00-19:00 Air-show ettermiddag på Skistua m/oppvarming, konkurranser og musikk
 16:00-19:00 Soul Flyers Wing-suit show
 16:00-19:00 Rterski med Lovesheck live
 16:00-19:00 Video fra dagens aktiviteter i bakken
 19:00- Soul Flyers Party på Loftet med visning av ekstremfilmer og dagens video

Loftet **SIEMENS** **Ski Hemsedal**

Foto: P. Fragnol/Route the planet

Thai Festival

FOTODEKING: WILLY BOYKENS

20
23
July

*Biggest european
swoop competition*

*King of swoop award
Life judging
Freestyle demo
Price money
PD Factory Team, Icarus Team Extreme,
Precision Xaos Team, Babylon, etc...*

Land in the sand

www.skydiveempuriabrava.com
Tel. (+ 34) 972 45 01 11
17487 Empuriabrava - Spain

Storvekenleir

FOTODEKLING:
TROND
BOLSTAD

Storvænalen

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg är stolta över att kunna erbjuda hoppning från en helt ny PAC 750XL. Så ny att den ännu inte lackerats på fabriken i Nya Zeeland. När den levereras i april kommer den att ha en klassisk silverfärg.

Flygplanet är byggt för fallskärmshoppning, har de senaste GPS-instrumenten, CD-spelare och lyfter 17 hoppare till 4 000 meter på 15 minuter.

Från maj till september hoppar vi så gott som dagligen på något av våra tre hoppfält; Näsinga utanför Strömstad, Säve utanför Göteborg eller Vårgårda som ligger sju mil från Göteborg. Vanlig hoppning blandas med tävlingar och träningsläger för formation, freefly och freestyle. Här finns utrymme för alla – från turkeys till skygods.

Hoppen kostar 150 SEK utan rabatt och 120 SEK med rabatt. Rabattkort kostar 1 000 SEK och gäller hela 2005.

Mer information, kalender och kartor finns på
www.hoppafallskarm.nu

www.hoppafallskarm.nu
 Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg

FOR OSS PÅ ARCTERYX ER BASICEN ET AV
SESONGENS DESIDERTE HØYDEPUNKTER.
ETTER EN LANG VINTER MED INTENS LAGTRENING
GLEDER VI OSS SOM UNGER TIL Å KOMME I GANG.

BASIC 2005

ARCTERYX **TEKST**
TRONDBOLSTAD **FOTO**

Spesielt gjelder dette Øyvind. De siste dagene før Basic-gjengen ankommer er forventningene så store at gutten knapt får sove. I år var det 25 forventningsfulle, glade, men stuptrøtte deltakere og videomenn som møtte Øyvind og Ole på flyplassen i Orlando. Etter en reiserute som tilsynelatende hadde tatt gjengen innom et par-tre land og en håndfull delstater hentet vi leiebilene og satte kursen rett for senga i DeLand.

En Basic med Mikjel Skurdal som deltaker eller videomann blir sjeldent kjedelig. Heller ikke i år. Mikjel skulle komme direkte fra Costa Rica hvor han hadde tilbrakt de siste seks månedene i eksil. Ingen viste helt når Mikjel skulle ankomme Orlando; og aller minst virket det som om Mikjel visste. Etter mye om og men fikk vi nå i alle fall telefon fra ham om at han stod på flyplassen og gjerne ville bli hentet. Etter å ha kjørt noen runder på Orlando International Airport fikk jeg til slutt øye på en sko løs kar med stråhatt og bar overkropp som stod og hoppet intenst opp og ned som en Duracell-kanin. Kunne ikke være andre enn Mikjel, noe det heller ikke var. Han så svært avmagret ut; ikke særlig oppsiktsvekkende tatt i betraktning at han, den siste uken, ikke hadde hatt mer enn syv dollar å leve for. Peanøtter var det eneste han hadde spist på tre dager. Etter en hasardiøs kjøretur gjennom Orlando med Mikjel bak rattet, fant vi en restaurant hvor han endelig fikk i seg litt mat. Sjelden har jeg sett noen spise med lignende intensitet. Her gikk det unna Gunnar!

De første dagene ble en prøvelse i tålmodighet for alle deltakerne. Været viste seg fra sider som ikke var særlig forenelige med fallskjermhopping. Tiden ble isteden benyttet til besøk hos Performance Designs, Relative Workshop, som begge holder til et steinkast fra feltet, eller andre severdigheter i nærområdet som Tops China (beste kinarestaurant vest for Beijing), Daytona Beach eller Publix, det lokale supermarkedet... Shopping var også en populær hobby og kombinert med en særdeles lav dollarkurs gjorde nok dette at enkelte nok måtte betale overvekt på flyet hjem.

Heldigvis har Orlando en vind-tunnel hvor man kan fly selv om været ikke samarbeider. Denne ble flittig brukt under leiren. Basicens to første kasser ble satt i forbindelse med en tur til vindtunnelen. Ole og Øyvind klarte nemlig å glemme igjen Borghild og Signe i Deland og var halvveis til vindtunnelen før de la merke til at det var mistenkelig god plass i bilene.

Tunnelen er et glimrende verktøy for å lære seg basale FS-ferdigheter. Her terpet vi på kroppstilling, senterpunktsvinger, "sidesliding", "superpositioning" og andre finurligheter som kommer godt med i frittfall. Det var utrolig artig å se så mange bratte læringskurver og fornøyde ansikter etter tunnelbesøkene.

Været tok seg opp etter hvert og de fleste dagene fikk vi gjort mellom fire og seks hopp. Til tross for mye dårlig vær, klarte de aller fleste, med ett nødskrik, å få gjort alle hoppene sine. De fleste hoppet i firergrupper med tre deltakere og en instruktør. De med litt mindre erfaring hoppet i mindre grupper. Siste dagen ble avsluttet

med seks storformasjons hopp hvor samtlige deltakere var med.

En av leirens festligste episoder stod vår svenske venn Fredrik for. På rampa på Twin Otteren, etter at "exit counten" var startet, utbryter plutselig Fredrik "Jag är inte klar". Instruktøren tror det er noe alvorlig galt med Fredrik og avbryter "count-en", men rekker ikke å gjøre dette før videomannen allerede har forlatt flyet. Alle ser forskrekket på Fredrik og lurer på hva som er galt. Fredrik foretrekker ikke en mine og trekker glidelåsen på hoppdressen tre cm høyere opp før han signaliserer "Nu är jag klar!"

Etter to uker med seriøs hopping var det på tide med en skikkelig fest. Og fest ble det! Etter en bedre middag i Daytona inntok hele gjengen college-baren i Deland. Konservative amerikanere himlet med øynene da den norske gjengen veltet inn på karaoke kvelden og framførte låter som garantert ville fremkalt tårer i øynene på hvilken som helst Idoldommer. Kvelden ble avsluttet hjemme i huset med nattbading i svømmebassenget. Alle, bortsett fra naboene, var svært fornøyde.

Arcteryx vil gjerne få rette en stor takk til alle deltakerne samt våre eminente videomenn og instruktører: Noi, Mikjel, Martin, Lars Erik, Aage, Pablo og Mads. Takk for en uforglemmelig Basic-leir!

PS! Neste års Basic-leir avholdes i perioden 5.-20. april 2006.

Kontakt ditta@arcteryx.no eller sjekk hjemmesiden vår, www.arcteryx.no for mer info.

Basics 2005

*"Same procedure as last year,
miss Valsdottir?"*

*"Same procedure as every year!"
eller*

"Never change a Winning Team"

AAGE
VEJLGAARD
SØRENSEN

TEKST

TROND BOLSTAD

FOTO

Prinsippene for landslagets Basics-leire har bygget på samme lest en god stund. Siden Ditta's oppfordring til å komme med bidrag til Frittfall hadde ca 24 timers call før deadline, og jeg ikke hørte callen før det kun var 8 timer igjen, har jeg derfor valgt å basere denne rapporten over samme lest som Åsne Moes eminente rapport fra i fjor: En gjeng med deltakere, instruktører og videomenn møttes på Gardermoen, og sammen med deltagere og instruktør til Kristin Opøiens AFF kurs og andre løse fugler, var vi en hel liten bataljon som forventingsfulle dro avsted. Bortsett fra mindre hendelser som blant annet billetter som ble borte, men dukket opp igjen, ekstra "forhør" ved passkontroll inn til USA på grunn av gamle håndskrevne pass kom alle frem til Orlando, og etter en nattlig kjøretur vel fremme i DeLand ca 0430 på natta. Islendingene hadde kommet noe tidligere på kvelden. Etter hvert kom det også en svenske, og med en skapdanske og en finne

som deltakere ble leieren en virkelig nordisk forbrødring.

Dagen etter var alle klare for å komme i gang med hoppingen, og etter en runde med safety-briefing og utfylling av papirer og dirt-diving var vi endelig i gang og fikk banket rust etter vinteren.

Noen hendelser med truck på landingsfeltet hadde vi ikke i år, men Noi fikk da vist at han behersket nødprosedyre allerede på første hoppet, og senere under leiren fikk han vist demo ferdighetene når han landet på midtrabatten på Intl' Speedway (og etterpå var lettere indignert over at bilene ikke saknet farten engang...). Stian "valgte" på det samme løftet å lande på en byggeplass på den andre siden av Speedway'en.

Joggeturene og stretchingen gikk ganske stille for seg. Det var tydelig vel tidlig på morgenen for slike fysiske aktiviteter, og det var stort sett Kenneth sine forsøk på gjøre joggeturene så kort som mulig samt Pablo sine forsøk på å få satt på egnet musikk til stretchingen som fikk opp stemingen.

Også i år var opplegget 4-5 dager hopping og 1-2 dager med fri og så på'n igjen. Det var opplegget... Gjennomføringen derimot ble til å begynne med litt mindre strukturert da "The Sunshine State" den første uken ikke hadde til hensikt å vise hvorfor den har fått det kallenavnet. Skyer, skybrudd og vind bidro til at vi fikk muligheten til å ta en tur på Relative Workshop og Performance Designs, i tillegg til ekspedisjoner til Daytona Beach, diverse shoppingsentere, Blue Spring og andre mer eller mindre severdige

steder. Noen tok også en dagstur til Titusville for å sjekke om forholdene var bedre på Freefly-basisen, mens andre benyttet muligheten til å få rettet på hoppdressen hos "Alice the Bootie-woman".

1. april var relativ hendelsesløs. Riktignok var det noen som trodde det var aprilsnarr da Ditta plutselig kommanderte en gjeng i bilene for å dra i vindtunnelen, og da den samme gjengen fikk melding om at dagen etter ble fridag viste skeptikerne seg frem igjen. Vindtunnelen var det forøvrig mange som hadde gledet seg til på forhånd, og at den er verdens morsomste leketøy for voksne var alle enig i. Mange fikk vel også bekreftet at det er ikke så enkelt som det ser ut på Skyventure sin reklamevideo. Men lærerikt var det utvilsomt, og de fleste ville gjerne hatt enda mere tid i tunnelen.

Etter hvert som været ikke var en begrensing gikk det jevnt unna med hoppingen, og vi var i gjennom basic ting som å holde blikket på cross-partneren, superpositioning, verticals i tillegg til at vi fikk prøve oss på ulike plasseringer i exit'en og det å exite fra både tailgate og sidedør. Sidedør er forøvrig ikke alltid like enkelt og noen fikk også i år stifte nærmere bekjentskap med "AU". Andre fikk smake søtere saker når Tore stilte med smoothies da han gjentatte ganger som outside center hadde problemer med Twin-Otterens drophastighet en dag det blåste friskt i høyden (og det var selvfølgelig ikke noen andres skyld at ikke alle exitene satt som de skulle).

På de siste dagene med basics-hopping viste kvaliteten på hoppingen at vi hadde lært masse i løpet av de to ukene, og fremgangen fra hoppene den første dagen var jevnt over formidabel. På tross av dette var det mange spente

ansikter å se den siste dagen med hopping da den skulle benyttes til større formasjoner enn en-til-en, to-til-en og tre-til-en. Oppvarmingen til en 20-manns formasjon ble gjennomført med noen 10 manns hopp, og etter et par bra hopp med opp til flere poeng var selvtilliten på plass for den store prøven. På tross av mye bra flyging var det dessverre litt for mye spredning av folk i alle tre dimensjoner til at vi kunne påstå at 20-mannen var i nærheten av å være komplett. Martin har forøvrig følgende karakteristikk av hoppingen denne dagen i sin blogg: "Sista dagen gör dom några riktigt bra 10-ways och några riktigt kaosartade 20-ways (det var verkligen folk överallt, på alla nivåer)".

Som tidligere nevnt gjorde vi andre ting enn å hoppe, og nok en gang kan vi sammenlikne med fjorårets rapport: Half-Time? Done. Besøk på stranden? Jepp. Solbrente kropp? Ja. Spesielt kan nevnes Lars Erik sin etter å ha sovet i en recliner i sola på hoppfeltet. Universal Studios? Jada. Cheerleader Competition? Nei, men et besøk på Hooters kan vel sies å veie opp for det? Strawberry Daiquiri? Selvfølgelig. I tillegg må konserten med FatBoy Slim og Crystal Method nevnes. +4 timer konsert med fullt kjø, buksa på ankene og høy partyfaktor. Vi klarte utvilsomt å markere oss den kvelden, og en av vaktene kommenterte etter konserten at Mikjel måtte være den som hadde hatt det mest morsomt av alle (og han var sjåfør og var på vannvogna).

Den siste kvelden hadde vi avslutningsmiddag på fantastiske "Boca Di Beppo", en italiensk restaurant hvor paven ikke satt i glassbur midt på bordet, kanskje fordi den katolske kirken var en pave short akkurat på

det tidspunktet, eller kanskje var det fordi det bordet var opptatt. Festen sluttet forøvrig ikke der, og heller ikke på Half Time hvor vi igjen fikk markert oss med karaoke, buksa på ankene, fordeling av fluoriserende kakepynt i ansiktet og utdeling av sugemerker. Detaljer om nachspielet i Plymouth Plaza, turen dit gjennom busker og hekker eller på annen ikke-reglementert måte må du spørre deltakerne om ellers kommer Kitt til å få en sak med PFU. At Alex Gamme har puttet denne festen på "topp 5" lista sier vel kanskje nok?

Oppsummering: En Basics leir er en

opplevelse. I tillegg gjør det deg til en bedre FS-hopper.

En stor takk til instruktørene: Ditta, Ole Petter, Øyvind, Tore, Aage og Pablo samt et par gjesteopptredener av Jan Erik og Mats.

Takk også til hardt arbeidende videomennene: Noi, Lars Erik, Mikjel, Martin og gjesteopptreden av Trond.

Ikke minst også en takk til solstrålen Julie som pakket for oss og dermed gjorde dette til en uforglemmelig ferie.

Avslutningen må bare bli den samme som fjorårets Basics-rapport:

DETTE VAR TOPP!

Den feite amerikaner

STIAN FREDRIKSEN **TEKST**

Sliten etter mange timer på fly og flyplasser, regnet jeg med en kort og grei flytur fra Chicago til Orlando. Uheldigvis fikk jeg plassen i midten av tre, med en amerikaner på hver side. På min venstre side satt en mann som fylte sin egen plass – og ihvertfall halve min. Jeg hadde jo hørt om amerikanernes fedmegreier, men ble overrasket over omfanget! Bokstavelig talt. Det var ikke slik at alle var tykke, men de som var det, var det skikkelig! Og de var overalt. På det andre flysetet satt heldigvis ei lita dame, som bare fylte sitt eget sete, slik at jeg kunne lene meg godt over henne og ake meg inn på mitt eget sete med hodet og skuldrene på skakke.

Den tykke mannen satt med handsfree mobilsett i øret og skravlet iveri selv om det ikke var lov, mens han goflet i seg potetgull. Jeg latet naturligvis som ingenting og greide å sovne i denne stillingen. Når jeg da våknet, med sand i øynene, vondt i ryggen og en formidabel tørste, kunne jeg konstatere at mannen ved siden av meg fortsatt satt og tygde godterier! Den feite amerikaneren gjorde ikke annet enn å putte i seg søtsaker og snakke i mobiltelefon! Stappet i seg. Sånne små gummigreier som unger liker. Jeg begynte å bli kvalm av den feite mannen og så for meg at jeg rappet den enorme godteposen ut av hendene hans, satt meg opp på den store feite magen og kjørte posen og hånden inn i kjeften hans mens jeg skrek "har du fått i deg nok nå, din feite jævel?" og så stappet mobiltelefonen hans etter. Men jeg gjorde det ikke... jeg pustet heller litt tungt, så det kanskje kunne bli oppfattet som et stønn, rullet med øynene under øyelokkene, og krøp nærmere den gamle damen på motsatt side...

Freeflybasic

YNGVE FØSKER FJELDSTAD **TEKST**
MATHIAS HOLTZ **FOTO**

Stemninga var bra og alle gledet seg masse til å komme i gang med hoppingen. Det begynte dessverre med noen dager vemodig vær. Regnet trommet på taket til hangaren og det så ikke særlig lyst ut. Disse første dagene ble brukt til sikkerhetsseminarer og litt terping på teknikk. Vi gikk igjennom prosedyrene på feltet, hvor man skal lande, hels ikke lande etc. Vi hadde et gigantisk landingsområde til vår disposisjon, så utelandinger burde ikke være noe å bekymre seg for...

Sola tittet frem etter hvert. Det var vel på dag tre, med tvilsomme hoppeforhold etter amerikansk standard, feltet fikk opp et løft, to av deltakerne var på. Dette tilsvarte komisk nok to utelandinger. Jonas som landet i noens hage og Espen H. som landet rett ved en kirke og ble godt tatt imot av presten som ventet han på bakken. Mannen fra himmelen (Espen) ble ønsket hjertelig velkommen tilbake og visstnok også forsøkt frelst. Den fjerde dagen hadde vi skyer på morgenen men rundt lunsj klarnet det opp, og optimismen våknet hos alle regntrøtte hoppere. Folk surret rundt i alle kanter, dro frem hoppdress klargjorde rigger og hopplogger, men ingen skjønnte hvorfor ikke flyet engang var trillet ut av hangaren. Vi fikk etter hvert den tragikomiske meldingen om at vår kjære amerikanske president George W. Bush, denne dagen hadde bestemt

seg for å spise lunsj i Florida. Siden denne mannen var ute og fløy var hele luftrommet stengt i en periode på tre timer. Også for fallskjermhoppere. Utrolig frustrerende på vår første solskinsdag. Men luftrommet åpnet seg ut på ettermiddagen, og vi fikk gjort noen hopp alle sammen. Basicen var endelig skikkelig i gang!

Neste dag startet også noe tragikomisk. Alle hadde stått opp tidlig og hver eneste slot på første løft var tatt av en nordmann. Et rent norsk løft, blå himmel og blide fjes. På veg ut mot rullebanen hendte derimot det som skulle sette en brems for oss, flyet tok fyr! Plutselig var hele kabinen full av røyk, og alle måtte komme seg ut i en fart. Heldigvis hadde vi ikke tatt av enda... Folk måtte etter hvert bare smile og riste på hodet, først regn, en upopulær amerikansk president, så brann i flyet. Pokker heller. Men vi var faktisk så heldige at Skydive Space-center har to fly! Etter en stund ble fly nr. to trillet ut og det endte med at vi fikk en veldig effektiv hoppdag. Himmelen holdt seg blå også dagen etter, og alle fikk gjort unna mange hopp hver disse dagene, utenom den uheldige Espen F som hadde fått riggen rotet bort i et bagasjekaos på flyplassen. Men han skaffet seg en ny, og tok oss snart igjen. Himmelen holdt seg derimot ikke så lenge. Uværet bet seg fast igjen, med thunderstorms og masse vind. Skikkelig dårlig vær for fallskjermhopping. Heldigvis forsvant lyn og torden, men skydekkeket forble tett en dag eller to til, og vi

PÅSKEN 2005, TITUSVILLE, FLORIDA. DEN 15. MARS
2005 VAR HELE BASICGJENGEN SAMLET I VÅRT
BUNKHOUSE VED SKYDIVE SPACE-CENTER.

måtte finne på andre ting og bruke tiden på. Noen dro til DeLand, noen til badeland eller strender. Vi var tross alt i Florida, og selv om sola ikke skinte var det vær for shorts og sandaler.

Dagene værmeldingen ikke så ut til å være på vår side, dro hele gjengen ut for å ta en titt på den amerikanske hverdagen, shoppe litt og prøve ut noen av landets utallige spisesteder. Stedet som vakte absolutt størst oppmerksomhet var "Hooters" en restaurantkjede som etter hvert ble en kultplass for basicen. Grei amerikansk fastfood servert av jenter i utringet topp

og stramme hotpants. Hvordan ville dette blitt tatt imot i Norge mon tro..? Denne matkjeden har visstnok også sitt eget flyselskap, "Hooters Airlines" som instruktørene skal reklamere med å bruke på neste basic for å lokke flere deltakere! Tenk de flyvertinnene... Men en ting verd å huske er at det ikke anbefales å spise hele porsjonen men kyllingvinger, det kan straffe seg.

Mange timer i bil ble det også på oss. En grunn kan være sløve kartlesere(!), men det må også sies at kartene samt skiltingen ikke var helt til å skryte av. Det ble mange

omveier, som ble ganske irriterende etter hvert, da det føltes som om det var en ny bomstasjon per 100 meter. Heldigvis kunne vi trøste oss med den fantastiske leken halvape-helape der Erling vel fortsatt står som ubeseiret mester. En del fikk vi også se på bilturene våre, blant annet tre alligatorer som koste seg i en dam i veikanten, og ble svært ivrige da en stor tykk mann nærmet seg for å ta en titt på dem. Vi hadde jo også planer om å kjøpe en rå kylling å gi dem... kanskje like greit at det ikke ble noe av? En gang var vi også så lure at vi satt den eneste personen uten førerkort, som heller ikke

hadde kjøretillatelse på bilen, bak rattet. Det var selvfølgelig den dagen vi ble stoppet, og da blålysene syntes i speilene, fikk vi den geniale ideen at noen måtte bytte plass med sjåføren... Da vi til slutt måtte kjøre over til siden, hadde vi praktisk talt den komiske situasjonen med fire personer i baksetet, en sjåfør med en fot på gasspedalen, en hand på rattet og resten av kroppen i passasjer setet foran. Utrolig nok lot politimannen oss kjøre videre (ja, med samme sjåfør), da han forsto vi bare var norske fallskjermhoppere. Tipper vi endte opp som en festlig historie på en lokal kafé over noen donuts. Har ikke glemt

den blendene lommelykta, og den dype politimannstemmen; "What's this thing with changing seats and stuff?" Politiet der borte blir forresten også mistenksomme hvis man står midt på highway'en klokka halv fire om natta og spiller hackey-sack.

En stor trøst for oss alle på regnværsdagene var vindtunnelen! Alle fikk 30 minutter hver, og mange kjøpte seg mer tid. Det var utrolig moro og veldig lærerikt. Vi tok halvtimen vår over to dager, et kvarter pr kveld. Vi begynte med litt mageflyving for å venne oss til tunnelen, for og så lære litt ryggflyving. Noen fikk også prøve seg i

head-up der inne. Vindtunnelen anbefales absolutt for alle dere som engang skal dit hvor det finnes en, både fordi det er lære-rikt og gøy! Mange som egentlig bare hadde tenkt å ta sin halvtid, kjøpte seg en del ekstra tid på sparket etter sitt siste kvarter, da det ble vanskelig å akseptere at de hadde brukt opp tiden sin.

På den ene turen vi hadde til DeLand tok vi også turen innom PD fabrikken og Relative Workshop. Morsomt å se hvordan både fallskjerner og rigger lages. PD fabrikken var egentlig bare en stor systue, som vi ikke fikk lov å ta bilder av utenom oppe på et slags podie et stykke unna symaskinene. Men det var jo gøy likevel. Besøket på RW-show var definitivt en minneverdig opplevelse. Mest på grunn av møte med kanskje fallskjermensportens aller største guru, Bill Booth. Denne karen med halvmeter skjegg, oppfinner av både skyhook, hand-deploy- og treringssystemet, hadde mange heftige historier å komme med. Spesielt da han fortalte om sine første hopp med firkantskjerm, uten slider! Åpninger så

harde at han ble slått bevisstløs hver gang, men våknet akkurat i tid til å trekke i flare... Så ifølge Bill er det ikke en hard åpning hvis du ikke blir slått i svime. På sitt aller første fallskjermhopp hadde han også en HM som ikke hadde mer en seks linehopp selv. Det må sies at sporten har utviklet seg en hel del siden den tid! Da vi hadde hørt på historiene til denne noe spesielle mannen ca 45 minutters tid, etter vi først hadde fått en grundig innføring i Vector riggerens historie samt skyhook, tror jeg alle fikk lyst på en Vector 3 som neste rigg!

Noen kvelder ble også tilbrakt på vårt bunkhouse, som var et hus, eid av feltet, tilgjengelig for alle hopperne. Dette delte vi i hovedsak med feltets pakkere, Brad og Noah, samt Mike som måtte ha et bilde av alle oss nordmenn som han ville ha på en t-skjorte hvor det skulle stå: "I survived the Bunkhouse!" Brad og Noah var to skikkelige karakterer som er nødt til å nevnes i en slik artikkel. Morsomme karer å dra på spring-break party i Orlando med! Man kan også bli imponert over folks fantasi på hva man kan tørke i en micro! (etter man ved et mistak har puttet det i vaskemaskinen...) Spring-break er noe som til en viss grad kan minne om den norske russetiden, og dette skapte et yrende uteliv i Orlando og Daytona beach.

Dagene med effektiv hopping, var veldig bra! Det er godt mulig å gjøre mange hopp om dagen på et felt som dette. To King Air fly som klatrer til 15.000 fot på ca syv minutter! For fem dollar ekstra kom man seg også helt opp til 18.000. Flyene fortjener all mulig skryt selv om det ene tok fyr, og vi plutselig ble nødt til å gjøre et nødutsprang fra det andre. Nødutsprangepisoden har en uvisst årsak, men trolig noe med landingshjulene. Vi fikk i hvert fall plutselig en melding i 5.000 fot at vi måtte gjøre oss klar til å hoppe med en gang. Dette var et stykke

unna feltet og i sterk vind. Noe som endte med en ufrivillig demo på en baseballbane for undertegnede. Ellers var det veldig lærerikt med instruksjonshopp. Noen kom på basic med ingen erfaring fra freefly, men fløy head-up, og var ramme på tracking ved hjemreise. Noen som nettopp hadde lært head-down, gjorde plutselig et sinnsykt fett hopp med både carving og eagling! "Æ visste ikke at æ kunne detta!" sa Richard med et digert glis da han så videoen etter hoppet. Vi hadde veldig dyktige instruktører og alle lærte masse selv om vi ikke hoppet så mye som vi ville pga været. På kveldene ble det også satt mange kasser, og vi koste oss med U2 som den eneste CD-en feltet disponerte, og en skikkelig vellykket dag med grilling. Vi har jo også til gode å

arrangere biljard basic. Bare at da skal vi bytte om på instruktør/deltaker rollene, etter at vi knuste instruktørene flere ganger på rad.:) Det ble etter hvert brukt en del tid på dette spillet sammen med noen mugger øl som gikk for samme prisen som en halvliter i Norge. Ingen dum ting. Vi har forresten også hørt at Gentlemans-club kan være greit tidsfordriv på kveldstid i Florida...

Til tross mye dårlig vær, brann i flyet, nødutsprang etc, har vi lært masse, både i lufta, om sikkerhet og fallskjermhopping generelt. Florida er en skikkelig gøy plass å være, både med tanke på hopping og det å få et innblikk i det amerikanske hverdagslivet. Helt klart en minneverdig opplevelse og kan absolutt anbefales for dere som sitter der ute og har lyst til å være med neste år!

Opplev
verdien av
god kvalitet
og enkel bruk

AIRTEC

Mittelstrasse 69
33181 Wünnenberg - Germany
Tel +49 2953 9899 0
Fax +49 2953 1293
www.cypres.cc

CYPRES 2

Foto: Den vanntette CYPRES 2 boksen

Frafall

ENKELTE SAKER HAR EN TENDENS TIL Å POPPE OPP FRA TID TIL ANNEN, GJERNE FREMSTILT SOM NYHETER. ETTER 42 ÅR MED FALLSKJERMHOPPING I NORGE ER DET JO, NATURLIG NOK, NESTEN UMULIG Å SKIVE OM NOE PROBLEM SOM IKKE HAR VÆRT TATT OPP FØR.

EILIF J. NESS, D-22, I1-2 **TEKST**

Knut Magne Ekerhovd's epistel i siste FF om elevutdanning er et eksempel. Det temaet han drar der skrev jeg faktisk utførlig om allerede for 33 år siden (Flynytt's fall-skjerm-spalte – den tids Fritt Fall - nr. 1, 1972) om enn med litt andre konklusjoner enn Ekerhovds. Forholdet har vært debattert mange ganger siden det, og da særlig i 1983 og i 1986.

Tatt i betraktning at de fleste av dagens hoppere ikke var født da jeg skrev mitt innlegg, og at elevutdanningen i Norge har blitt gjennomgripende revidert tre ganger siden dengang, er vel den viktigste observasjonen at situasjonen rundt elevfallfallet ikke har endret seg i det hele tatt i løpet av disse 33 årene.

Jeg gjengir her innlegget mitt fra 1972, noe forkortet. Leserne får ta med seg at da det ble skrevet var fallskjermporten i Norge bare 8 år gammel og hadde vært rent sivilt organisert i bare 3 år. På den tiden tok elevkurset 4 uker og inkluderte full pakkeutdanning på hovedskjerm og reserve.

Seletøyet militært B-4, C9 TU-mod rundkalott med og T-10R mavereserve, totalt 17 kilo.

FRAFALL: KUNSTIG ELLER NATURLIG UTVALG? (FLY-NYTT 1972)

Elevutdanningen vår debatteres stadig. Er den god nok? Er den for vanskelig? Tar vi oss for lite av elevene etter at de har begynt å hoppe? Og HVORFOR BLIR DE BORTE? Blir borte? Javisst gjør de det. Av hvert kurs på 15 elever blir det i beste fall tre hoppere på C-nivå eller høyere. Oftest færre. Vi har kurser der alle er borte, og elitekurs der opptil 60 % har fortsatt – men de er enestående. La oss se litt på hva som kan være den egentlige årsaken.

Elevene selv sier at det kommer av mye mas, vilkårlig behandling, venting og atter venting, lang reise, for lite aktivitet, for lite hoppmestere, for få hopp i forhold til de viderekomne hoppere, rotete organisasjon, føler seg utenfor, overlates for mye til seg selv, for mye knubbing og dytting for å få utstyr og komme på manifestet, særlig på og særlig av, stadig for mye vind. Det er nesten like mange grunner som det er elever. Det viktigste å registrere er at INGEN sier at de ikke tør å hoppe, eller at hopping ikke er noe for dem.

Instruktørene sier at det er for lite system i videreutdannelsen etter bakkekurset. For lite systematisk instruksjon. Tilfeldig og varierende kritikk av hoppene. For mye skifting av hoppmestre. Kommentarer som hovedsakelig dreier seg om instruksjon og systematik.

Når vi spør om utdannelsen vår er riktig, må vi også spørre: Hva er riktig? Norge har en av de grundigste og lengste sivile fallskjermutdannelse

i verden. I USA finnes det kommersielle, velrenommerte hoppsentra som har 5 timers kurs for første hopp. Et av sentrene har over to hundre tusen hopp uten en eneste ulykke. Frankrikes statsdrevne hoppsentra har kurser som varierer fra 3 timer til 3 dagers fortrenning for elever, og har brukt det i mange år. Det finnes militære utdannelse som er det tidobbelte av vår, men gir de bedre hoppere eller større fortsettelsesprosent? Er de sikrere, med mindre ulykker? Det er ikke noe som tyder på det.

Jeg har snakket med hoppere, instruktører og organisasjonsfolk fra de fleste land som driver sivil fallskjermhopping, og det er ikke mulig å finne noen direkte sammenheng mellom utdannelsens omfang, varighet og metode på den ene siden, og sikkerhet, ulykkesfrekvens og fortsettelsesprosent på den andre. Alle mener at deres system er best og at andre systemer er enten for lettvinte eller for omstendelige. Landene representerer alle avskygginger av utdannelsesmetoder og utstyr, fra første hopp som 15 sek. fritt fall, til 30 hopp med T-10 før fritt fall. Men en ting er alle enige om: Det er bare 15 % av elevene som blir hoppere.

Et annet fenomen er hvordan våre hoppere (både elever og viderekomne) reagerer på fallskjermulykker? Vår egen erfaring er heldigvis begrenset. I 1969 omkom Asbjørn Engeli. Seks uker senere gikk et kurs i luften: Ingen trakk seg. Vi har hatt militære fallskjermulykker i Norge nylig, uten at det har hatt noen merkbar innvirkning på hverken elevenes hopping eller på søkningen til nye kurs. I Sverige mente man at det etter to ulykker tett

etter hverandre (1971), skulle oppstå en nedgang i aktiviteten. Det ble det ikke. Selv ikke en tredje ulykke samme år hadde synlig virkning.

Hvilke av våre kurs har hatt uvanlig høye fortsettelsesprosenter? Av kursene fra 1965 og 1966 fortsatte over 50 %. Hvem var det? Det var alle de som senere ble lederne i Oslo Fallskjermklubb. Av Ryggekurset i 1970 fortsatte fire av seks. Fellestrekket ligger i at de var de første som ble utdannet på sitt sted, de som måtte organisere all sin hopping selv, de som ikke kom til duket bord.

Konklusjonen er at hvorvidt en elev fortsetter å hoppe ikke har noen sammenheng med instruksjonsmetode, fysiske forutsetninger eller oppfølging. Derimot finnes det fellestrekk hos de som blir hoppere, slik som mangel på reaksjon overfor hendelser som burde skapt reaksjon. Det danner seg et klart bilde som ikke burde være revolusjonerende, men som faktisk er nettopp det blant oss: Det er ikke mer enn 15 % av menneskene som har den psykiske legningen som trengs for å bli hopper.

Merk at det er prosessen å bli hopper vi snakker om. Det man kan, det er ingen kunst. Det kan være vanskelig å bli fallskjermhopper. Men jeg kan ikke med min beste vilje være med på at det er vanskelig å være fallskjermhopper.

Tilleggskommentar i 2005:

Hver gang jeg gjentok det postulatet som er gjengitt ovenfor ble det avvist av lyse hoder. Nei, dette måtte da kunne endres. Den aller sterkeste i troen var vår idrettskonsulent Jens Henrik Johnsen. I 1984 fikk han gjennomført den mest radikale endring av norsk elevutdanning noensinne

NOTIS i Fly-Nytt nr. 1, 1972:

Kl. 18:16 den 26. november 1971 skjedde den største begivenheten innen norsk fallskjerm sport siden Zachen Backer stiftet Fallskjermklubben. Med overveldende flertall besluttet Norges Idrettsforbunds Ting å oppta Norges Luftsportsforbund som særforbund for seilflyging og fallskjermhopping. 4 års arbeid ligger bak denne begivenheten. Blant alle de som har hatt befatning med saken, skylder vi Anders Høegh større takk enn noen annen.

– reduksjon av grunnkurs til 1 dag, innføring av firkant hovedskjerm og reserve, lettvekt piggyback og automatåpner fra hopp nr. 1.

Det var et kjempeløft som ga oss et av verdens beste utdannings-systemer, men det endret ikke fortsettelsesprosenten det døyt. Fire år senere gikk han og Bård Mikkelsen inn for en viktig endring i utspangsdrillen, der det meste skulle overlates til eleven og der de bryske kommandoene ble fjernet. Utmerket pedagogikk, men heller ikke det hjalp.

Så kom AFF – vidundermedisinen som skulle fjerne dem lange trappestigen av progresjonshopp og føre eleven rett inn i nirvana uten slit og møye. Den som går inn i nøyere inn i statistikken vil finne at AFF, den mest instruksjonsintensive utdanningsmetode noensinne, heller ikke fører til høyere grad av fortsettelse.

Rundt 1989 var de fleste aktive instruktører omsider kommet til vi måtte avfinne oss med denne naturgitte begrensningen – men da grep Jens-Henrik fatt i den andre enden: Det må være mulig å finne ut på forhånd om en elev har de egenskapene som trengs, så vi slipper å kaste bort ressurser på folk som aldri vil bli hoppere. Det ble grunnlaget for hans doktoravhandling ved

Stanford og NIH om muligheten til å sile på forhånd – “The Right Stuff”.

Men Jens-Henrik fikk aldri fullført avhandlingen – han omkom i mars 1992, få måneder før han skulle skrevet slutten og forsvart den – så det ble professor Gunnar Breivik ved NIH som skrev den ferdig. Den ble publisert i kortversjon 1995 og i en akademisk lang versjon i 1997. Den er gripende lesning på mange måter, og avslører mye om oss fallskjermhoppere – ikke alt er like positivt. I 1995 ble kortversjonen inkludert i pensum til F/NLFs instruktørutdanning, men den har visst falt av det lasset. Det er synd, for enhver instruktør trenger å vite det som står der.

Hovedkonklusjonen ble imidlertid at det IKKE er mulig med eksisterende hjelpemidler å forutsi om en fallskjermelev vil forsette eller falle fra. Så den veien kan vi heller ikke gå. Visse typer militær utdanning legger inn fysiske og psykiske utslingsmekanismer som også har effekt på fortsettelsesprosenten, men de er ikke særlig praktiske for oss.

Alle tilgjengelige fallskjermdata fra hele verden bekrefter at det jeg postulerte i 1972 er riktig. Når man luker ut USA's one-jump industri og enkelte kurs for spesielle elever, så er det bare rundt 15 % av de som forsøker å bli det som blir fallskjermhoppere – uansett midler, prinsipper og metoder.

Med stor fare for de som leser dette vil klassifisere meg som gammel akterutseilt stabukk, så legger jeg til: det er fordi at det bare er 15 % som har det som trengs for å bli det. De som mener at jeg prater tull, utfordrer jeg til å bevise det motsatte – ikke med enkeltteksempler og påstander, men med systematisk internasjonal statistikk.

Min melding er: det er ikke nødvendig å legge hoder i bløt og ofre store ressurser på å øke fortsettelsesprosenten for elever – resultatet er gitt, og lar seg ikke endre av mennesker. Konsentrer isteden ressursene om å sørge for at de 15% som klarer det blir verdens beste hoppere.

1st School of Modern Skyflying with
Olav Zipser stefania Martinengo Manuel Basso
have moved to the

Skydive
Sport Center
Tortuga Arezzo/Toscany/ITALY

Pilatus Porter
Gran Caravan
Exit Altitude:
+4500 meter AGL
Jump Ticket: 16-21 euro

calendar of events: **www.skydivetortuga.com**

PIA Symposium – Jacksonville 2005

FALLSKJERMINDUSTRIENS "SHOW OFF" PLASS #1 ER PARACHUTE INDUSTRY ASSOCIATION SYMPOSIUM (PIA) SOM ARRANGERES I USA HVERT ANNET ÅR. SOM I 2003 BLE PIA 2005 AVHOLDT I JACSONVILLE, FLORIDA.

ERLING SAGEN **TEKST**
TROND BOLSTAD, KNUT MAGNE EKERHOVD **FOTO**

Her møtes leverandører, forhandlere og andre spesielt interesserte fra hele verden for formelle og uformelle samtaler. I messehallen får man muligheten til å ta en nærmere titt på nyvinningene som er på vei inn på markedet og utstillerne prater villig om hvorfor nettopp deres produkt blir å satse på i årene fremover. Som forhandler får man også muligheten til å diskutere erfaringer man har gjort seg de siste to årene, enten det gjelder tema omkring eksisterende utstyr eller forslag til nye løsninger og produkter.

Det er her vi forhandlere tar med oss tilbagemeldingene vi har fått fra sluttbrukere ute i markedet og som gir leverandørene viktige opplysninger for forbedringer og utvikling.

På dagtid før messehallen åpner, holdes det

en rekke foredrag innen forskjellige grener av fallskjermporten. Der får man lære mer om alt fra sikkerhet ved wing-suit hopping, pakketips for reserver og base skjerm til inngående detaljer innen valg, testing og produksjon av webbing og duk. Flere av foredragene er også basert på innspill fra salen der man kan sammenlikne erfaringer fra forskjellige land. Spesielt diskusjoner rundt hendelser og ulykker, hvilke trender man ser i de ulike landene har vist seg interessante.

Det er som regel på PIA symposiet fabrikantene velger å lansere sine nye produkter og løsninger. Nye skjerm, seletøy og tilbehør som skal møte kravene fra markedet. Man får man muligheten til å se på neste generasjon fallskjermutstyr, ikke bare produktet selv men også mer om filosofi, problemløsning, testing og testresultater. Ved forrige symposium i 2003 var det en rekke nye lanseringer der Sky Hook RSL fra Relative Workshop kanskje var den innovasjonen som ble lagt mest merke til. Sabrez fra PD ble vist fram og lansert og begge deler har de to siste årene funnet veien også til Norge.

Forrige gang satt jeg igjen med en følelse av at leverandørene holdt kortene tett til brystet og ikke var like villige til å dele sine erfaringer og produkter som tidligere år. Dette ble bare enda mer forsterket i år og det er tydelig at konkurransen i markedet har blitt tøffere med flere produsenter som slåss om markedsandeler verden over. Da konkurrentene RWS

og Sun Path for to år siden gikk sammen med PD og grunnla firmaet CPS for felles salg og markedsføring mot det militære markedet var det flere med meg som stilte spørsmålet om når det samme ville skje mot det sivile markedet. Og konturene av et slikt samarbeid så man helt tydelig i år, der de tre delte både stand og kleskode.

I år var det langt mellom de store nyhetene og skal jeg trekke frem det mest interessante må det være PDs og Atairs nye duk-typer tenkt brukt på henholdsvis reserver og hovedskjerm.

PD viste frem sin produktrekke av reserver produsert i en svært tynn ripstop duk med det resultat at pakkevolumet har blitt vesentlig redusert. Et eksempel var at de pakket en PR-176 av ny type duk inn i en fribag beregnet til en PR-126 av dagens type duk.. Kommer produktet i produksjon betyr det i praksis at vi kan få mer duk og skjerm ned i samme seletøy som vi bruker i dag.

Atair var kanskje den produsenten som fikk mest oppmerksomhet under PIA og det var flere konkurrenter som vekslet nervøse blikk da Atairs nye duk ble lansert. Duken er produsert med samme prinsipp som tyvec papir som er langt sterkere og slitesterkt enn vanlig papir. De av dere som har forsøkt å rive i stykker en tyvec konvolutt har sikkert merket at det er nær sagt praktisk umulig. Slik er det også med den nye duken til Atair. Den er i følge produsenten selv vesentlig mer slitesterk og holdbar

en dagens ripstop nylon og gir en lang rekke fordeler. Vekten er redusert med ca. 70%, pakkevolumet med ca 20 %, og mest oppsiktsvekkende er det at skjerm laget i slikt materiale ikke trenger syes sammen. Du leste riktig, man trenger ikke å sy skjermen sammen, man trenger ikke å sy ytelsesmessig betyr det at luften ikke slipper ut gjennom nålehullene slik den gjør i en konvensjonell skjerm og skjermen flyr raskere og bedre enn skjerm laget med dagens teknologi. Skulle man være så uheldig å få en rift i skjermen kan man simpelthen bare lime på en lapp så er man klar igjen.

Atair har laget og testet Cobolt Competition 84 og de som hadde hoppet den sa den hadde bæreevne som en skjerm 1-2 størrelser større og fart som en skjerm 1-2 størrelser mindre. "Wow! Fett! En sånn må jeg jo bare ha" tenker du kanskje. Vel, om noen år kan du kanskje få det, hvis duken kommer i produksjon, men da må du også være forberedt på å grave ekstra dypt i lommeboken. Skjermen vist på symposiet ville ha kostet \$ 20.000 eller tilsvarende 130.000 NOK. Fett men dyrt.

Den norske delegasjonen ble etter hvert svært så stor med Erling Sagen og Pål Bergan fra Sky Design, SU v/ Knut Magne Ekerhovd, Knut Lien og Rolf Sotberg, Kitt Grønningseter fra Frittfall, Landslaget Arcteryx og Stavangerhopper Leif Hedland.

ET STADIG TILBAKEVENDENDE TEMA
PÅ SEMINARER OG SAMTALER MED
UTSTYPSPRODUSENTER DE SISTE ÅRENE
OMHANDLER HOPPERES ERFARINGER
MED HARDE FRIGJØRINGER (KUTT) AV
HOVEDSKJERM.

ERLING SAGEN **TEKST** EDWARD BLAAUW **FOTO**

Produsentene mottar stadig oftere rapporter og tilbakemeldinger fra hoppere som opplever problemer med å frigjøre hovedskjermen ved forskjellige typer feilfunksjoner. De produsentene jeg har snakket med ser alvorlig på saken og har forsøkt å finne et mønster i innholdet av rapportene for å se om det er enkelte typer feilfunksjoner, utstyr eller kombinasjoner av utstyr som er mest utsatt for dette problemet. Temaet har i flere år blitt tatt opp på PIA symposium der produsenter har sett på forskjellige tekniske løsninger for å bedre på problemet.

Da Bill Booth introduserte 3-rings-systemet i 1973 ble det ansett som en teknisk revolusjon innen fallskjermporten og ble raskt en industristandard for frigjøring av

hovedskjerm. Systemet vi finner på nytt utstyr i dag er nærmest identisk med det som ble lansert i 1973 og har på disse 30 årene kun gjennomgått små forandringer. I enkelte miljøer, og Bill Booth selv mener at noen av disse forandringene er å anse som en degradering av systemet og innføringen av for eksempel mini ringer har vært et skritt i gal retning. Forbrukerens søken etter utstyr med høyere ytelse og lengre holdbarhet er typiske faktorer som er med på å øke frekvensen av innrapporterte hendelser av harde kutt. Det virker likevel ikke til at vi som forbrukere lar oss påvirke av hendelsene og fortsetter trenden med å velge stadig mindre skjermer, med større grad av uelastiske liner med påfølgende større belastninger på frigjøringssystemer. Det er mer snakk om utstyrets komfort, utseende og fortreffelighet enn de sikkerhetsmessige aspektene ved utstyret.

Eksempler på dette er soft-housing som etter få år på markedet ble anbefalt erstattet med den klassiske kabelføringen og innføringen av "riser inserts" som tilbehør, der en liten kabelføring i løftestroppen er ment å forhindre at kuttkablene låses i tilfelle kraftig tvinn. Aerodyne introduserte "mini force" på PIA Symposiet i 2003. Mini force er en patentert videreutvikling av det mini 3-rings systemet der den midterste ringen er byttet ut med en avlang ring som skal øke virkningsgraden på 3-ringssystemet. Tester utført av Aerodyne viser at systemet vil redusere kreftene på kuttkabelen med inntil 30 %. Og mens vi som forbrukere har slått oss til ro med at problemet er løst, kommer det en jevn strøm av rapporter om hoppere som fortsatt opplever problemer med å frigjøre hovedskjermen.

Tar vi utgangspunkt i at produsentene jobber med å forbedre utstyret og forsøker å finne tekniske løsninger, kan vi som forbrukere være med å bidra til å løse problemet? Jeg mener at svaret er definitivt JA og jeg tror vi langt på vei kan løse problemet med riktig opplæring, bruk og vedlikehold.

Opplæring

Etter deltagelse på 12 kurset på Østre Æra i år fikk jeg fornyet og forsterket tro på at utdanningssystemet vårt holder mål. Vi har et gjennomarbeidet standardiseringsdirektiv som gir en detaljert beskrivelse av hva og hvordan opplæringen av nye elever skal foregå, men det er vårt ansvar som instruktører å formidle de riktige prosedyrer til elevene.

Rapportene om harde frigjøringer viser at flere av hendelsene kunne ha vært unngått ved korrekt utført nødprosedyre. Standardiseringsdirektivet beskriver utførelsen i detalj og poengterer at kutthåndtaket SKAL løsnes ved å vri løs fra velcroen i underkant FØR kutthåndtaket trekkes. Velcro binder svært godt sammen i lengderetning og trekker man i håndtaket uten først å vri håndtaket ut av lommen vil man kunne oppleve frigjøringen som hard.

Vedlikehold

Friksjonen mellom kuttkablene, kabelføringen og

låseløkken på løftestropp-ene er en annen årsak til harde kutt. Og som Bill Booth sier er rengjøring av kuttkabler og kabelføring den enkleste og mest effektive måten å minske trekraften som skal til for frigjøring. Som MK har jeg ved flere anledninger opplevd vanskeligheter med å trekke kuttputen i forbindelse med inspeksjon av utstyr jeg har fått inn for hovedkontroll. Kablene bærer preg av slitasje og dårlig vedlikehold, og det er slående hvor mye bedre det har blitt etter riktig rengjøring og smøring. Prosedyrer for rengjøring og vedlikehold av systemet bør være kjent stoff for alle MKer. Tar du ansvar og rengjør og smører kablene på de riggene du har inne til hovedkontroll og ompakk bidrar du positivt til eiere av utstyret ikke opplever problemer med harde kutt.

Produsentene anbefaler regelmessig rengjøring av kuttkablene og praksis mange steder i utlandet er at dette gjøres hver tredje måned avhengig av bruk og omgivelser

Bruker/Eier

Som beskrevet i håndboken er du som eier av utstyret å betrakte som utstyrets materielforvalter. Du er ansvarlig for at utstyret ditt er kontrollert og luftdyktig og det er selvfølgelig i din egen interesse at utstyret fungerer slik det skal. Utendørs pakking øker muligheten for at sand og støv legger seg i kabelføringen. Kombinerer man dette med for eksempel landing på sandstender som under swoope konkurranser eller beach boogie er det absolutt anbefalt å rengjøre og smøre regelmessig. Problemet med sand og støv i kabelføringen er nok større i mange andre land. Drar man for eksempel til Arizona der hoppfeltet ligger i umiddelbar nærhet til ørkenen vil man oppleve at MKer og eiere er langt mer oppmerksomme på dette enn i Norge. Men hva da når vi stadig oftere reiser på ferie til hoppfelt utenfor Norge med forhold som tilsier at vedlikeholdet burde ha vært annerledes? Ute av syn ute av sinn?

Føler du at nødprosedyren sitter? Når trente du nødprosedyre sist? Har du trent nødprosedyre i oppheng siden grunnkurset? Kanskje på tide med en liten oppfriskning?

Like greit å hoppe i det. God sommer!

Noen kommer, noen går — Sky Design består

EIERFORHOLDET I SKY DESIGN BLE
I 2002 FORANDRET MED EN TODELING AV
SELSKAPET DER BUTIKK OG SALGSDELEN
BLE SKILT UT FRA VERKSTEDET.

ERLING SAGEN **TEKST**

Begge selskapene fortsatte med butikklokaler, kontorer og verksted i Dronningens gate i Oslo. Denne firmastrukturen ble blant annet bestemt utført for å sette et enda sterkere fokus på å betjene fallskjermmarkedet i Norge.

Som en naturlig fortsettelse av denne strukturelle forandringen, flyttet verkstedet ut av lokalene i Oslo og inn i nye lokaler i Tønsberg med ny adresse fra 1. februar i år. Ny kontaktinformasjon og adresse finner du på www.skydesign.no.

Butikken og salgsdelen av Sky Design forblir i lokalene i Dronningensgate og samarbeidet mellom butikken og verksted vil fortsette også i fremtiden. Vi mener at det å sette fokus og spesialisere oss innenfor hvert vårt fagfelt vil komme kundene til gode i form av bedre service, kompetanse og tilgjengelighet. I tiden fremover vil det være mulighet for innlevering av utstyr for reparasjon i både Oslo og Tønsberg. Hovedkontroller og ompakk vil fortsatt bli utført via butikken i Oslo.

Kunngjøring

Ronny Helgesen er et kjent navn for mange i fallskjermnorge. Ronny var på 80-tallet og tidlig 90-tallet en aktiv fallskjermhopper og var i mange år svært

aktiv som instruktør i flere forskjellige klubber. På midten på 80-tallet startet han sin 13 år lange karriere hos Sky Design og ble raskt kjent for å sin kompetanse innen vedlikehold av fallskjerm og paragliding utstyr. Ronny ble etter hvert svært interessert i Paragliding og regnes som en av gründerne i paraglidermiljøet. Han har i en årrekke vært med på det norske paragliderlandslaget og regnes fremdeles for å være en av Norges desidert

beste paragliderpiloter. Sammen med Tonny Karlsen startet Ronny selskapet Termikk og Rotor i 1999 og har siden den gang bygget opp et solid firma inne salg, vedlikehold og kursing innen paragliding. Etter seks år med drift fra små lokaler på Sinsen er det en glede å kunne meddele at Termikk og Rotor fra 1. februar flytter driften til Sky Designs lokaler i Dronningens gate. For våre kunder vil dette bety økt kompetanse, kortere leveringstider, bredere og større varesortiment.

Videre er det en glede å kunne meddele at landslagshopper, Tore Buer, i periodene mellom treningsleirene med landslaget vil jobbe i Sky Designs lokaler i Oslo. Tore vil i hovedsak jobbe med kontroll og pakking av fallskjermutstyr men vil også i travle perioder være behjelpelig i butikken. Tore ble medlem av landslaget "Arcteryx" i 2004 og tilbringer mye av tiden i USA der han trener med resten av landslaget. Det betyr ikke at Tore blir arbeidsledig under treningsleirene, da han har påtatt seg den sårt tiltrengte jobben som Webmaster for nettbutikken, www.skydesign.no. og vil kunne jobbe med sidene

online i USA. Tore er i full gang med jobben allerede og i løpet av våren vil du kunne se de planlagte forandringene ved å gå inn på www.skydesign.no.

Tore vil i den grad det lar seg kombinere med treningene også fungere som Sky Designs kontaktperson mens han er i USA. Der vil han kunne gi råd og assistanse angående fallskjermutstyr til våre kunder som har behov for dette under opphold på Deland.

Sommeren 2005

De gode erfaringene med to års drift av sommerbutikk på Rikssenteret Østre Åra gjør at vi har bestemt oss for å flytte den daglige driften av butikken fra Oslo til Østre Åra med fullt varelager, kontor og salg i perioden 30. april til 4. september. Butikken på Østre Åra vil ha utvidet åpningstid med tilgjengeighet syv dager i uken i hele perioden. Butikken vil bli drevet i samarbeid med Tore Buer fra Arcteryx og oppmann Trond Bolstad. Østre Åra vil være hovedbasen for sommerbutikken også i år, men vi gleder vi oss til å besøke andre boogier og hoppfelt med vår mobile butikk "Bat-mobil", en gammel men solid og velfylt Volkswagen Caravelle. I sommer ønsker vi å være representert på følgende arrangementer.

NTNU Påske Boogie og Høst boogie

Østre Åra	30. april – 4. september
Grenland	Grenlands boogie
Tønsberg	Himmel og hav
Voss	Ekstremsportsveko og Go Vertical
Kjevik	Beach Boogie

Vi sees på feltet.

Serving The World For Over 44 Years!

Headgear **Visit Our Website for Current Pricing**

PARA-GEAR carries a wide selection of other popular Containers, Reserves and Main Canopies.

 BONEHEAD MAMBA Full-Face Headgear Available Early 2005 \$ CALL For Price	 FREEZE R Full-Face Headgear Custom Colors Available # L5100	 PARASPORT Z1 Full-Face Headgear Visit our website for info & pricing on STI and Self-Touch Models # L5100	 OXYGEN A3 Full-Face Headgear Custom Colors Available # L5315	 pimpdaddy MINDWARP Freely Headgear Custom Colors Available # L5125	 GUNNER Freely Headgear Custom Colors Available # L5150
 OPTIK ILLUSION Camera Headgear Custom Colors Available # L5100	 OPTIK Camera Headgear Custom Colors Available # L5100	 FLAT-TOP PRO Camera Headgear Custom Colors Available # L5105	 FLAT-TOP MARROW Camera Headgear Custom Colors Available # L5105	 ION KEVLAR Freely Headgear Black or White Available # L3405	 HURRICANE Freely Headgear Custom Colors Available # L4320

Audio Not Included

PARAGear has a wide selection of liners and other accessories for headgear too! Visit us online at PARAGEAR.COM

Camera Goods **PARA-GEAR has TONS more video equipment in stock. Visit us online for more.**

 BH 'L' BRACKET Camera Mount Please Specify Camera # L5115	 BH D-BOX Protective Box Please Specify Camera Visit our website for listing of models and sizes to fit most cameras PC Style # L51151 YUV Style # L5115101	 ROYAL LENS Wide Angle Lenses Low profile with angle lenses Diamond .3X # L51310 Sneath .5X # L51310 Specify 35mm or 37mm thread size	 CAM-EYE II Camera Indicator Light Light and Switch Combo. Full Format L50 port camera # L51250	 STROBOFRAME Quick Release For Mounting Cameras to camera headgear & platforms # L52485	 BITE & TONGUE SWITCHES Camera Triggers Still Camera Triggers in or w/o plug Tongue Switch 'L' Bite Switch # L5234 # L5231
--	--	---	---	--	---

Cameras Not Included
PC Style Shown
RVV Available

Instruments **Visit Our Website for Current Pricing**

PARA-GEAR carries the largest selection of instruments in the world.

 ALTI III GALAXY Visual Altimeter Blue, Black, Purple, Red, Yellow, Orange, Teal/Green, Neon Green, Dark Green, Silver # L1101	 FT-50 Visual Altimeter Blue, Black, Purple, Silver # L11225	 PRO-TRACK The Best Audible Alti & Freefall Computer Accessories Available # L11040	 PRO-DYTTER Advanced Audible Altimeter Accessories Available # L11030	 NEPTUNE Audible & Visual Altimeter Black, White, Red, Purple, Yellow, Lime Green, Orange # L11005	 SKYTRONIC FX Advanced Audible Altimeter Interface Available # L11000
---	---	---	--	--	--

Clothing **ORDER YOURS TODAY!**

MORE ALL NEW DESIGNS!

HUGE SELECTION OF CLOTHING!
Go Fast! Sports, Jumper & Many More...

SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM

Check out our print catalog or order items online! All prices listed are subject to change and do not include shipping or custom options. Call or email Para Gear for details.

Videos, DVDs & Books **New for 2005**

 CONTINUUM C2 The follow-up to Continuum by Triax NTSC DVD Only # Y00400	 TRACE 101 FREELY Babylon Freely Strikes Again! Choose NTSC or PAL DVD # Y00405	 COMBINING THE ELEMENTS The Best of The Extreme NTSC DVD Only # Y00400	 CONTINUUM Spectacular BASE footage NTSC DVD Only # Y00400	 SOUL FLYERS SPECTACULAR! NTSC DVD # Y004350 PAL DVD # Y004350	 CROSSWIND Passé's Amazing Footage NTSC DVD # Y004400 PAL DVD # Y004400
 FLYBOYZ 03 COMPILATION All the movies from the 2003 festival NTSC DVD # Y00440	 OUT OF THE BLUE Team Extreme Swoopin' NTSC DVD # Y00435	 DELAND MAJIK Best Of RV Video NTSC DVD # Y00405	 FLYBOYZ Film Festival 2003 NTSC DVD # Y00405	 WILLING TO FLY Norman Kent NTSC DVD # Y00202	 SURVIVAL SERIES 5 Training Videos On 1 DVD NTSC DVD # Y00350

More Videos Online

Accessories & More

PARA-GEAR has more ONLINE!

 PST 2003 Pro Swooping Tour Event video 2003 NTSC DVD # Y00070	 GOOD STUFF Classic Joe Jennings NTSC DVD # Y001250	 EYES IN THE SKY Patrick Passé's Photo book Amazing Photography A must have for any skydiver. # Y0100	 THE PARACHUTE & ITS PILOT Brian Germain's DVD Book In-depth look at modern canopy flight # Y0100	 OPEN-HANDLE HOOKER Anodized Aluminum Blue Red or Black Wide-Mouth Types handle for Safety # R11705	 CAPTAIN HOOK KNIVES Nylon Safety Knives Orange, Black, Olive or Blue Comes with Sheath # R11550	 POWER TOOL Packing Tool Great for those hard to close containers # S70025	 CAMELBAK SABRE Hydration System Visit our Website for more details and specs. # C20322	 NEUMANN Skydiving Gloves Black, White, Red, Blue or Gray Specify Size # G1120
 SORZ Goggles Clear, Blue, Amber, Smoke, Mirror or Mirror Blue # G1147	 CRUISER Goggles Comes with interchangeable lenses and canopy caps. Comes with Clear, Smoke, Amber Lenses. # G11075	 GX Goggles Eyeglass style eyepieces w/ safety strap. Specify Clear, Smoke, or Amber Lenses # G11035	 GATORZ CONVERTER SUNGLASSES Brushed aluminum frame sunglasses Comes with interchangeable tinted and amber lenses. # G11000	 GATORZ RAPTOR SUNGLASSES Aluminum frame sunglasses Specify black anodized or brushed silver frame. Comes with tinted lens. # G11005	 GATORZ WRAPTOR SUNGLASSES Aluminum frame sunglasses Specify black anodized or brushed silver frame. Comes with tinted lens. # G11000			

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!

WWW.PARAGEAR.COM
Visit Our Website for Current Pricing

ParaGear

Equipment Company

All Major Credit Cards Accepted.
PHONE: 847-679-5905
FAX: 847-679-8644
3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA

En god venn

OG EN ENESTÅENDE PERSONLIGHET
ER BORTE FOR ALLTID. JOHANNES
TEIGLAND DØDE SKJÆRTORS DAG
UNDER ET BASE-HOPP FRA MONTE
BRENTO I ARCO, ITALIA. NOEN
SEKUNDERS FEILVURDERING GJORDE
AT HAN FIKK TRUKKET SKJERMEN
ALTFOR SENT, SEKUNDET ETTER GIKK
HAN I FJELLVEGGEN.

Jeg kjente ham godt nok til å vite at han var på sitt aller mest intenst lykkelige i dagene og sekundene før han døde; i fjellet med gode venner. Ingen som har opplevd Johannes i en sånn setting kan ha unngått å bli berørt av hans utrolige entusiasme og glede over å være ute på tur.

Det eneste Johannes satte høyere enn tur og bålbrekking var hans to barn Mattias og Hannah. Når han ikke snakket om turer han hadde lyst til å dra på, så snakket han om Mattias-gutt og Hannah-mor; og han involverte seg dypt i deres liv. Annenhver uke fikk jeg kun fatt i ham etter klokka ni på kvelden. Da var ungene i seng etter en dag med Pappa på akebrett, ski eller med baking. Han etterlater seg et uerstattelig hull i deres liv. Johannes; du snakket om at du aldri ville la dette skje, men det skjedde. Du betalte den høyeste pris.

For to år siden virkelig gjorde Johannes en drøm og tok fallskjermappen på Æra. Han fikk raskt mange nære venner i miljøet. Det kom ikke som noen overraskelse på meg at han følte seg hjemme der, blant campingvogner og flybensin.

Om Johannes hadde visst at han bare skulle bli 31 år, kunne han umulig ha fått plass til mer i livet sitt. Han sjonglerte hopp-ing, klatring, padling, ski, jobb og familie, og fikk nok gjort mer på sine 31 år enn de fleste gjør på 60. Han var målrettet og kravene han stilte til seg

selv var høye. Blant klatrere var han kjent for en utrolig fingerstyrke og den første i Norden som buldret grad 7c+. Neppe noen overraskelse for de som har kjent Johannes' håndtrykk. Jeg tror Johannes begynte å innse sin egen og døgnetts begrensning i det siste; på typisk Teiglandsk vis leste han til en MBA mens han jobbet 70 timers uker. Så da han nylig fortalte meg at han ikke lenger skulle gjøre sitt beste på studiene – men passe bra – tenkte jeg stille at nå begynner gutten å bli voksen. Jeg hadde aldri tidligere hørt at han var komfortabel med å ikke alltid å forsøke å gjøre sitt beste.

Han hadde evnen til å alltid se det positive. På 17. mai på Andersnatten for noen år tilbake husker jeg Johannes på standplass, flirende med pris under overleppa og takke for fin tur, mens tårene står i øynene på ham på grunn av neglesprett. Det hadde sluddet hele veien fra Oslo, på anmarsjen og under hele klatringa. Snu?! Han var på tur, alt var perfekt.

To av hans faste uttrykk ”takk for fin tur” og ”for et bra liv” vil følge meg resten av livet. Og disse to levereglene: det er bedre å legge ti planer og gjennomføre to, enn å legge to planer og gjennomføre én. Og tilslutt: hvis du er i tvil om du skal dra på tur – dra!

Takk for en fin tur Johannes. Jeg vil alltid savne ditt umiddelbare ”ja!”.

Rune Seljetun

SPØRSMÅL?

www.tonsberg-fallskjermklubb.com
himmeloghalv@tonsberg-fallskjermklubb.com

UOFFISIELT NM I SPEEDSTAR
ANTONOV-28 & BEAVER
GRATIS ORGANISERING VI PÅL BERGAN
& CARL ERIK TULV
CRW-KURS MI DET SVENSKKE CRW
LANDSLAGET & BJØRN ERIK HAGEN
BEACH-JUMP
DAGENS VIDEO PÅ TØNSBERG BRYGGE
STOR GJESTFRIVHET OG SIKKER
HOPPING

HIMMEL OG HALV
2005
11.06.2005 - 19.06.2005
JÅRLSBERG, TØNSBERG

Os store plan!

Skywalkers

var på vei til Florida for årets første treningsleir. Erling flyktet fra naturens vrede i Bergen som hadde øst ut regn i store mengder. Kristian og Mathias kom fra et tørrlagt og kaldt Oslo. Martin Kristensen var leid inn som trener, litt vindtunnel tid var reservert, og vi var blitt lovet en effektiv treningsleir av hoppfeltet Skydive Spacecenter.

Skydive Spacecenter fikk besøk av en liten gruppe nordmenn. Erling Sagen, Martin Kristensen, Jostein Norby, Åsmund (Las Vegas Åsmund) og Skywalkers var alle der for å hoppe masse fallskjerm fra King Air og fly litt i vindtunnelen Skyventure. Kristian hadde tatt sjansen på å reise uten full pakke med vaksinasjoner og var derfor i tipp topp form. Mathias hadde et plask og et kort bad i en swoopepond friskt i minne og Erling var klar med ny kamerahjelm og dress. Alt lå til rette for en super bra treningsleir altså.

Med i bagasjen hadde freeflylaget treningstøy, joggesko og en plan! Første dagen startet med en tidlig joggetur på feltet, uttøying og en ti, elleve hopp på den

gamle frirunden.

Fint å få inn lagfølelsen og rutinen ved å øve på frirunden. Ikke vits å starte med alt for mye nytt, her må vi ta det rolig i svingene for at vi skal greie å følge med. Vi gjorde en god del hopp hvor vi trente på carve sammen alle tre, overganger til track og eagle og generelt prøvde vi å tilføre nye impulser til frirunden. Stille og rolig begynte vi å sette sammen en ny frirunde og det ble etter hvert til at vi brukte store deler av treningsleiren til å øve på et move. Det blir fett når vi får det til! Her fikk vi masse god hjelp av Martin som veileder oss inn i fly-rundt-på-himmelen-verdenen.

Med et litt skeivt smil rundt munnen ble vi enige om at vi jo tross alt hadde litt å hente på speedrundene, så vi bretta opp skjorteermene og startet på speedrunde trening. Fabian hadde gitt oss noen tips for trening på speedrundene, vi satt opp treningshoppene slik at vi kun trente på to-tre formasjoner per hopp. Når vi følte at en formasjon satt så krysset vi den ut og la inn en ny. Vi trente mye på overgangen mellom de vertikale formasjonene og de på mage eller rygg. Samkjøringa med alle tre i overgangen

fra en horisontal formasjon til en vertikal er veldig utfordrende og spennende. Med dette treningsopplegget på speedrundene ble vi raskt mye bedre, nesten så at vi begynte å like speedrundene.

Litt tid i vindtunnel ble også unnagjort og her var Fabian Raidel coach. Vindtunnel er super bra trening for alle freeflyere og anbefales på det sterkeste! Og så er det jo bare super gøy også. Freeflying kommer til å utvikle seg enormt nå som freeflyere overalt får øynene opp for dette fantastiske treningsapparatet. Sammen med en så unik flink coach som Fabian er dette uslåelig i treningssammenheng.

Årets første treningsleir ble for oss en suksess! Planen, som vi jo hadde med ;-), ble gjennomført og litt til. Neste treningsleir blir i påsken etter basicen, da kommer vi til å legge på litt ekstra tid i vindtunnel og fortsette med å bruke Fabian som vindtunnelcoach.

Sesongen 2005 er lagt opp med masse treningsleire på Voss og vi gleder oss masse, masse, masse til treningshoppene, konkurransene, videoene og gjennomføring av "the plan 2005"! Vi er med til World Cup i Eloy, Arizona og planlegger deltagelse på Malevskycup i Russland hvis pengene

strekker

til. Det store målet er VM i 2006, med konkurranseerfaringen vi tar til oss i år setter vi et godt grunnlag for 2006! Vi kommer til å arrangere noen freefly-camps i løpet av sommeren, så vil du lære masse og bli fort flinkere burde du bli med på disse. Spør fjorårets basicdeltager om dette er super lærerikt eller ikke. Oversikt over basicene ligger på blant annet Voss sine hjemmesider.

Konkurranse komiteen publiserer her i bladet alle Norgescup rundene og NM, vi oppfordrer alle til å delta på rundene, det er super lærerikt og alltid kjempegøy med Norgescup. Still opp med ditt lag til Norgescupen, har du ikke noe lag ringer du nå med en gang til han eller henne du hopper mest med og lager et lag, finn på et litt fett lagnavn (noe av det viktigste), sett av en treningsuke eller noen helger og ta dere tid til å være med på alle norgescuprundene og NM. Så får dere masse feite hopp, blir fort mye flinkere, har det kjempegøy hele veien, får endelig løfta litt på rævva og reist litt rundt i Norge og vinner kanskje til og med noen premier! Hva er bedre? Vi sees der i alle fall!

KULDE, REGN, SLUDD OG MØRKE ELLER
VARME, SOL, FALLSKJERMHOPPING OG
VINDTUNNEL? ET GREIT VALG.

MATHIAS HOLTZ SKYWALKERS TEKST OG FOTO
MARTIN KRISTENSEN LUFTFOTO

Arcteryx –en oppdatering

GODT I GANG MED TRENINGEN ETTER NOEN
VELFORTJENTE MÅNEDER MED FRI (LES: KNALLHARD
JOBING) ETTER VM I KROATIA.

ØYVIND BUER **TEKST**
TROND BOLSTAD **BAKKEFOTO**
MARTIN ÄMÄLÄINEN **LUFTFOTO**

Bare på den første treningscampen fra 27. desember til 18. januar i DeLand banket vi bort masse rust og gjorde drøyt 130 hopp. Særlig blokkarbeidet fikk seg et løft på denne leiren. Vi er i rute mot sesongens store mål, World Cupen i Eloy i oktober.

Aller først ønsker vi å benytte anledningen til å ønske vårt nye landslagsmedlem Jan Terje Welkom(en) som kameramann på Arcteryx. Ikke bare er han en kløpper til å filme; han er også stappfull av selvironi og humor. Egenskaper som kommer godt med når man skal tilbringe mer enn halve året sammen. Vi gleder oss til å fortsettelsen med Jan Terje. Nytt av året er også valget

av Gary Smith og Doug Park som coacher. For de av dere som ikke er FS-nerder, holder det vel å si at de er regjerende verdensmestere med DeLand Majik og svært dyktige trenere. Gary og Doug kommer til å samarbeide tett selv om de har ansvaret for hver sine treningscamps. De har med seg nye treningsfilosofier, teknikker og stiler. Det finnes ingen fasit for hvordan ting skal gjøres; hvert lag har sin egen stil. Vi jobber med å videreutvikle vår. Vi har ingen intensjoner om å finne opp kruttet på nytt og henter inspirasjon fra flere av verdens topplag som Norgies, franskmennene (Maubeuge), Airspeed og selvfølgelig Majik.

På den siste leiren har vi jobbet mye med en utvidelse av kontinuitetsplanen vår. Det vil si at vi legger til flere løsninger og måter å gjennomføre formasjonene på. Vanligvis har vi våre faste plasser i hver formasjon. Noen ganger vil det være kortere, raskere eller enklere overganger mellom formasjonene, dersom vi endrer litt på dette faste mønsteret. Vi har derfor utvidet reportoiret vårt, og har nå både A- og B- versjoner, og i noen tilfeller også C- versjoner, av de aller fleste formasjonene.

I tillegg har vi også åpnet muligheten for å gå vekk fra alle speilvendinger, ved å la både front- og bakpiecen gjøre non-repeater.

Dette begynner å bli komplisert så dersom du ikke henger med, så bare hopp over dette og neste avsnitt. Kort fortalt fører noen blokker til at to crosspartnere bytter plass. Resultatet har vært at alle formasjoner etter denne blokken blir speilvendte. Dette er ikke noe hokus pokus annet enn at det krever mye fokus og trening for å beherske godt. I en idrett som formasjonssopping er det riktignok viktig at man får repetert bevegelsene så mange ganger som mulig, for man blir bare god på det man trener på. Nå er det ikke uendelig hvor mange repetisjoner og hopp man får gjort i løpet av en sesong, derfor kan det være hensiktsmessig å begrense hva vi trenger å øve på.

Frontpiecen er fra før vant til å bytte plasser seg imellom i forbindelse med non-repeaterblokkene. (Non-repeater skiller seg fra speilvendinger ved at to piecepartnere bytter plasser (slot-switch), i motsetning til speilvendinger der crosspartnere bytter plass (mirror-imaging)) Dersom frontpiecen skal gjøre alle speilvendinger i tillegg til non-repeaterne blir det veldig mye å huske på for dem. Løsningen blir å gjøre non-repeaterne både på front- og bakpiece. Da holder det at bakpiecen lærer seg å fly i hverandres slotter, nettopp fordi

speilvendingen kan bli unngått ved at begge pieceene gjør non-repeater... Vi kommer likevel til å fortsette med speilvendinger der det lønner seg, men vi har altså åpnet muligheten for nye og bedre løsninger.

Motsluttenav2004 ble vi satt ovenfor et luksusproblem. Vi fikk tilbud om å bli sponset av Aerodyne International, samtidig som våre gamle sponsorer, som vi hadde vært veldig godt fornøyd med, gjerne ønsket å beholde oss. I januar tok vi turen over til Tampa for å besøke Aerodyne, og samtidig prøvehoppe utstyret deres. Etter det var det ingen av oss som lenger tvilte på hva vi ønsket å gå for. Aerodyne har et komplett sett av utstyr med Icon seletøy, Smart reserve og diverse hovedskjerm; alt fra samme produsent. Seletøyet er innovativt med mange gode løsninger. Pilot, hovedskjermen vi testet, er en knallbra skjerm for ferske og intermediate hoppere. Fantastiske åpninger, snappy svinger, lander godt ved rett-inn landinger, men samtidig en skjerm man kunne få til å

stupe langt og swoope hele ponden. Tore og Øyvind fikk også prøvehoppe en prototype som straks er ferdigutviklet. Stikkordet for denne skjermen er fart! En elliptisk 9-celler som vil ta opp kampen med Katana og Crossfire 2. Utstyret er også betraktelig billigere enn de fleste konkurrentene og de aller fleste options kommer uten tillegg i prisen.

En annen stor fordel er at vi vil være det eneste laget de sponser. I den forbindelse kan vi være med å utvikle, prøvehoppe og komme med forslag til nytt utstyr. Vi vil også bli brukt i markedsføring og internasjonale reklamekampanjer.

I skrivende stund er det bare noen dager til treningscampen i februar starter, og vi forventer at den gode utviklingen vil fortsette på denne campen. Mye visualisering, videotitting og fysisk trening i tiden mellom campene skal hjelpe oss med dette. Vi har planer om å gjennomføre 850 hopp før verdenscupavslutningen

i Arizona i oktober, og skal vi nå målene denne sesongen og være med og kjempe om VM-medaljer i 2006, nytter det ikke å leke butikk. Det er kun beinhard jobbing, struktur og disiplin som skal gjøre oss i stand til å nå årets mål på 18,5-19 poeng i oktober.

Vi i Arcteryx gleder oss veldig til alt som skal skje denne sesongen, og håper å se flest mulig av dere i løpet av året. I tillegg til Basicen på DeLand, vil vi være representert på Ekstremsportveko på Voss, vi vil arrangere FS-Skoler på Æra (obs datoer i kalenderen er feil, de riktige datoene for FS-Skolen er: 2.- 5. juni, 19.- 27. juli og 8.- 14. august), vi skal ha en treningscamp på Æra og vi skal selvfølgelig delta i NM. For ytterligere oppdateringer, info og dagsrapporter følg, med på hjemmesiden vår: www.arcteryx.no. Vi vil også benytte anledningen til å takke for den enorme interessen for Best of DVD'en vår, som vi har gitt bort til over 200 hoppere. Håper dere har kost dere, og at dere har hatt noe og glede dere over i forkant av sesongen.

konkurranser-lag

Arcteryx består av Ditta Valsdottir (point), Ole Petter Hjellev (senter ute), Tore Buer (senter inne), Øyvind Buer (hale) og Jan Terje Welkom (video). Laget tok en sterk 7. plass i VM 2004, sølv i NM 2004 år og 9. plass i EM 2004.

Arcteryx snitter 20,7!

SIDEN ØYVIND SKREV ARTIKKELEN SIN HAR LAGET VIRKELIG DRATT PÅ.

KITTTEKST

På den andre treningscampen gjorde de en trekning – samme som på Valentinesmeet i Arizona i februar – og scoret 16,9. Sammenlignet med 15,8 med VM i Kroatia var det en grei progresjon det på to treningscamper og litt over 200 hopp.

Arcteryx trenger så mye konkurransetrening som mulig, og stiller opp der de kan for å få matching. Nå i april har Arcteryx snittet 20,7 i en NSL konkurranse. De endte bare ett poeng bak Airspeed Odyssey etter seks runder, og scoret likt med dem på to av rundene. Vel var det en rask trekning, men både snittet og plasseringen er veldig hyggelig!

Apr 16th, 2005			Round 1	Round 2	Round 3	Round 4	Round 5	Round 6	Total	Avg
Rank	AAA Class		C-N-H-5	O-22-2	P-Q-B-K-7	G-E-14-M	F-20-9	A-1-12	Total	Avg
1	Airspeed Velocity	SSL	24	16	30	26	25	16	137	22.8
2	Airspeed Odyssey	SSL	20	17	30	22	22	14	125	20.8
3	Arcteryx Norway	FSL	24	16	27	22	21	14	124	20.7

A E R O D Y N E E Q U I P M E N T

ALL YOU NEED

Your **COMPLETE** skydiving solution from a single skydiving company...

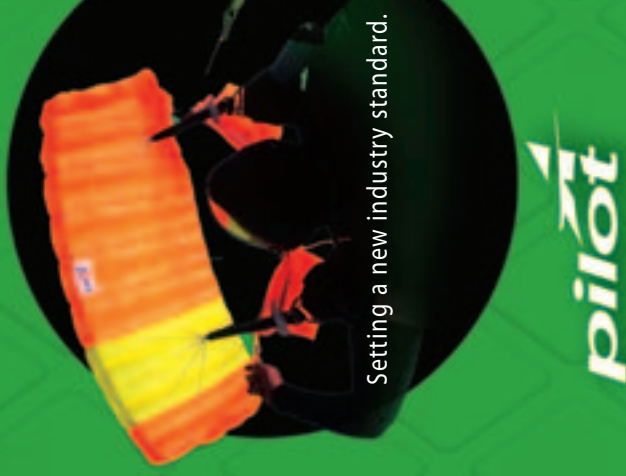
The hottest selling Reserve on the market today.

- One of the few reserves approved under the latest TSO-C23d as well as the European JTSO
- Tested far beyond the requirements for deployment weight and speed
- The Smart is manufactured under the strict ISO 9001 quality management system
- The only reserve with additional radial reinforcement in the tail section
- Available in a large range of sizes
- Small pack volume

A symbol for a NEW AGE in harness/ container evolution.

- New Aerodyne 3-ring system. An engineering breakthrough which reduces cut away forces for greater safety
- High Speed Freebag-Our new line stow retention system helps control high speed deployments of your reserve.
- "Link-Stop" panels to prevent the main risers from catching the reserve container

Setting a new industry standard.

- The new standard in versatility
- Comes standard with 725 lbs. Spectra lines, soft links and a slider with new "super lightweight" stainless steel grommets.
- Made entirely of zero-p fabric for ultimate performance and longevity
- Color coded line attachments for easier PRO packing
- Easy to control in all flight modes
- Designed by pilots for pilots
- Moderate "planform factor" provides excellent turn response without excessive oversteer.

Available NOW at

or at any of our worldwide distributors.

www.aerodyne-int.com

NM '05 på Skydive Oppdal

I ÅR ARRANGERES NM I FALLSKJERM-
HOPPING PÅ FAGERHAUG
FLYPLASS/SKYDIVE OPPDAL AV
NTNU FALLSKJERMKLUBB.

JONAS TYSLAND OG ARILD WOLFF **TEKST**
HARALD KVANDE **FOTO**
JONAS TYSLAND **GRAFIKK**

NM er et av de største arrangementene innenfor fallskjermporten, og NTNU vil i år kunne tilby et strømlinjeformet NM kombinert med småklubbkos. Ingrediensene til dette er enkel: NTNU har flest vekttall per medlem og vi rekrutterer brorparten av hopperne våre fra det store studentmiljøet i Trondheim – en vellykket kombinasjon bevist gjennom NTNUs boogier.

Sommerboogie og treningsuke i ett

NTNU vil arrangere sin årlige sommerboogie på Skydive Oppdal uken før NM. Her vil NM-deltakere ha mulighet til å trene fra AN-28, som også i år benyttes som hoppfly under NM. Sommerboogien vil avholdes i kjent NTNU stil, med høysosial faktor. Overnatting vil i år som i fjor være på fjellskolen. For at boogien skal kunne vare to uker til ende, vil NM-deltakerne kunne overnatte i egen hyttelandsby, fri for bråkete boogiehoppere, samt deltakere som har hoppet alle sine runder. Det presiseres dog at det under NM-uka naturligvis prioriteres NM-hopping, slik at annen hopping blir begrenset til den ledige kapasiteten. Overnatting for boogiefolket vil være på Fjellskolen

– en tidligere leirskole som ligger et par kilometer unna hoppfeltet. Dermed er det duket for rolige middager og tidlig til

sengs for hyttelandsbyfolket, og den kjente høye partyfaktoren til NTNUs boogier på Fjellskolen. Baren vil ha åpningstider som vil tilfredsstille selv den mest hardbarkede boogiefesteren, med studentpriser.

NM

F/NLFs konkurransekomité har i år fastsatt fire dager til NM, for grenene FSR-4, FS-4, FS-8 (formasjonshopping), FF (freefly) og CP (canopy piloting eller swooping) og gjennomføring av NM vil derfor gå mer og mer over mot den internasjonale modellen der alle konkurransene kjøres parallelt over alle dagene NM varer. Dermed må alle lagene møte opp til åpningen tirsdag 2. august kl 17:00. Offisiell treningsdag er tidligere på dagen den samme tirsdagen, så det kan lønne seg å komme tidlig. NTNUs strålende medlemmer vil diske opp med en rekke sosiale aktiviteter på Fjellskolen og ellers på Oppdal. Oppdal er Midt-Norges aktivitetssenter for utendørsaktivitet med fallskjermhopping og rafting som favoritter, andre aktiviteter er klatring, paintball, bowling, curling, golf, elvebrett og flott natur! Vi oppfordrer derfor alle deltakere og boogiehoppere til å komme

til Skydive Oppdal på mandag 1. august og bli til den samlede premieutdelingen lørdag 6. august, og naturligvis

delta på banketten og After-sky. For de som ikke synes dette er nok, er dere hjertelige velkommen til å begynne treningen fra 23. juli på NTNUs Sommerboogie 2005.

All hopping i alle grener vil foregå på Skydive Oppdal, som vil bli utstyrt med egen swoopebane. Og for de av dere som har vært der før kan vi informere om at småflyhangaren blir flyttet i vår slik at publikum kan se landingsområdet bedre, og hopperne slipper unødig turbulens på landingsfeltet.

Kommunikasjon

NTNU fallskjermklubb satser sterkt på publisitet rundt sin aktivitet på Skydive Oppdal. Klubbens nyutnevnte markedsansvarlige vil jobbe for å ivareta en markedsorientert profil utad mot media, publikum og hopperne. Beliggenheten for NM vil være rundt et etablert nærmiljø på Oppdal, og det vil derfor jobbes aktivt for å få tilskuere til den mest publikumsvennlige grenen – Canopy Piloting. NTNU fallskjermklubb vil gjennom medlemmene og besøkende hoppere forsøke å fremme interesse for sporten vår til lokalbefolkningen og tilreisende sportsinteresserte, som raftere og klatrere.

Hvor ligger det?

Finnes det noe bedre sted å arrangere NM enn midt i Norge? Skydive Oppdal er et trafikknutepunkt med bussforbindelser mot nord, syd og vest. Kjører du bil er det bare å pense inn på E6 og følge den til Oppdal uansett hvor du kjører fra. Hoppfeltet ligger ca 10 km nord for Oppdal sentrum, noen titalls meter unna veien. Fra Oslo og Trondheim velger flere og flere å reise med NSBs signaturtog. Reisetiden er knappe 5 timer fra Oslo – en meget behagelig reise.

Hvem kan delta?

Alle fallskjermhoppere med minimum B-sertifikat er velkommen til å delta i alle grener de måtte ønske under NM! Unntaket her er Canopy Piloting, som har egne ferdighetskrav. Vi utfordrer derfor leserne av Frittfall til å løpe til nærmeste hoppfelt og danne lag innen formasjonshopping, freefly eller begge deler! Hvorfor skal ikke akkurat du kunne delta på NM? Klikk deg inn på fallskjermhopp.no og meld deg på.

NTNU fallskjermklubb ønsker hele Norges hoppbefolkning og andre interesserte velkommen til Skydive Oppdal. Dette kommer til å bli årets beste norges-mesterskap!

A R A S O M M E R

Post deres tante, 2460 Osen

Drive-in kino

Bar-til-bar konkurranse

Fallskjermbhistorisk foredrag

Oksygenhopping

Poker-run

Utelandinger

Prisene er redusert

sesongen '05, og er lavere enn på lenge:

Treningshopp	139
Mai, hverdager	119
Juni, august og september, hverdager	129
Solohopp elevutstyr (inkl. pakking)	169

"I sportslig ånd -
med flasken i hånd"

Boogie

FS/storformasjon

11.-24. juli Larry Henderson

16.-24 juli Kate Cooper

Freeflying

9.-24. juli Chris Fiala

9.-24. juli Fabian Raidel

23. juli blir det **boggieavslutning**

med middag i tradisjonell stil.

Fallskjermnorges viktigste party!

www.fallskjem.no

Ingen flere lønnskipper

DEN 8. APRIL TRODDE JEG DET VAR SISTE ARBEIDSDAG PÅ KONTORET TIL NLF I RÅDHUSGATA. SLIK HAR DET IMIDLERTID IKKE GÅTT. DET PÅTROPPENDE STYRET HAR SPURT MEG OM Å LEDE SU INNTIL VIDERE. I TILLEGG HAR JEG AVTALE OM Å ARBEIDE FOR FALLSKJERMSEKSJONEN PÅ TIMESBASIS I SOMMER. LIKEVEL ER DET VEL PÅ SIN PLESS Å REFLEKTERE OVER HVORDAN DET HAR VÆRT Å VÆRE ANSATT I F/NLF.

Jeg merker at jeg er lettet over å ha lagt bak meg mange administrative og organisasjonsmessige gjøremål for F/NLF. Det kjennes bra å komme nærmere praktisk hopping, instruksjon og drift av hoppfelt. I skrivende stund står jeg til knes i oppgaver ifbm Oslo FSKs åpning av Rikssenteret, 30. april. I sommer har jeg all tid disponibel for å være fallskjermhopper og instruktør. I hele min tid som fallskjermhopper har det vært hopping, instruksjon og hoppfeltdrift som har engasjert meg, ikke de organisasjonsmessige prosesser. Når jeg ser tilbake på fem års ansettelse har vel det preget min opptreden. Jeg har lært at jeg nok ikke er så demokratisk anlagt som jeg kanskje trodde før jeg ble ansatt. Til tider har jeg sett demonstrert kjernen i utsagnet: "Demokrati fosterer kun middelmådighet." Jeg kan ikke slutte meg til dette 100 %, men jeg er overbevist om at i sikkerhetsarbeid ikke kan eller bør drives etter demokratiske prinsipper.

Perioden som ansatt i F/NLF har også bydd på mer positiv læring.

Samarbeidet med styreledere, og da særlig Arne Øverby, Jørn Strand og nestleder Kjell Olsen, har lært meg mye. De har hatt en lengre og annen yrkeserfaring enn meg selv. Dette har betydd mye for min egen, men også fallskjermseksjonens utvikling de siste fem år. Jeg har den dypeste respekt for det engasjement, all den tid og ikke minst all den kunnskap disse tre har bidratt med i arbeidet med å få fallskjermseksjonen på beina økonomisk. Ikke glem å takke Arne Øverby og Jørn Strand for at vår balanse nå viser en reell økning i egenkapital på 1,5 millioner siden bunnoteringen i 2001.

Da jeg ble ansatt i seksjonen var jeg instruktør-3. Hyppige SU-møter og sentrale kurs har vært en av de beste arenaer for egen læring. Steinar Dromnes har i siste fem års periode vært forbundets nøkkelperson i alt sikkerhetsarbeid. Som leder SU, AFF-eksaminator,

Knut Magne Ekerhovd

Jan E. Wang har takket ja til tilbud om tilsetting som fagsjef/avdelingsleder i Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportsforbund. Jan E. Wang tiltrer 1. august 2005.

Jan E. Wang er/har vært aktiv i Tønsberg FSK, Ikaros/Nimbus FSK, TROFSK, Veteranenes FSK m.fl. Jan arbeider i dag i forsvaret som Senior National Representative til den amerikanske sentralkommandoen i Florida. Han er 51 år, gift og har to barn. Familien er

Jan E. Wang ny fagsjef

bosatt i Oslo. Han er p.t. brigader. Hans bakgrunn er 3 års studier i offentlig administrasjon på distriktshøgskole og følgende militære skoler: Befallsskole, Hærens Krigsskole, Hærens Stabsskole og Militærhøgskolan i Stockholm. Han har lang militær yrkeserfaring, bl.a. som stabssjef for Hæren. Han har 2.500 hopp, er instruktør-2 og innehar pakkesertifikat utvidet til MK, samt 24 års erfaring fra fallskjermmiljøet. Jan har innehatt styreverv og vært leder i fallskjermklubb. Jan har i en årrekke forelest i praktisk lederskap på F/NLFs C-kurs.

Kjell Olsen tror til

Kjell Olsen har sagt seg villig til å jobbe i 50% stilling som fagsjef og avdelingsleder frem til 1. august. Dette gjorde Kjell på den betingelse at SU blir sittende som det er i dag, frem til 1. august. Dermed vil Knut Magne Ekerhovd være leder i SU og Kjell Olsens ressursperson i fagspørsmål. Kjell Olsen som fagsjef vil være NLFs kontaktperson i Fallskjermseksjonen, og alternere mellom 2 og 3 arbeidsdager i uken. Dette vil være tirsdag, onsdag og torsdag. Du treffer Kjell på telefon 23 01 04 85.

Nytt fra SU

SU arbeider ved deadline på en SU-bulletin som vil informere om bakgrunnen for endring av pakkesyklus for privateid fallskjermutstyr. SU vil ila april/mai innføre 12 måneders pakkesyklus for privateid utstyr. Dette medfører at ompakk, seks måneder etter hovedkontroll bortfaller.

SU vil i samme bulletin informere om endringer i tiltak etter opphold i hopping. Hensikten er å harmonisere tiltak for elever etter GK del I/del II og GK AFF. Samtidig vil det differensieres mellom tiltak selvstendige hoppere, avhengig av erfaringsnivå og utdanningsmetode.

SU vil også presisere at Håndbokas pkt 401.5 med rimelighet kan anvendes for å fornye instruktørlisenser, for hoppere som har mellom 20 og 40 hopp siste 365dager. Fornylse fordrer imidlertid HIs godkjenning.

Eirik Breen er ikke lenger medlem av SU (han sa fra seg vervet i sept/okt 04). Eirik har overtatt som HI i KFSK fra 1/1. Sikkerhets- og utdanningskomiteen består nå av Knut Magne Ekerhovd (leder), Knut Lien, og Rolf Sotberg (materiell), inntil styret i F/NLF i august velger SUS medlemmer og leder.

Endringer i SU

Fallskjermseksjonens årsmøte

Redigert utdrag fra protokollen 2. mars 2005

Reviderte regnskaper for 2003 og 2004.

Carl Erik Tuv bemerket at Olympiatoppens tilskudd på 100.000 i 2003 ikke kommer klart frem i regnskapet. Knut Magne orienterte om at dette ligger "gjemt" i Landslag posten under aktivitet, som er et nettotall. For framtiden vil både den regnskapsansvarlige på landslaget og fagsjefen kontere bilag for å unngå rot i kostnadsføringene for landslaget.

Vedtak:

Regnskap 2003 godkjent.

Regnskap 2004 godkjent.

Årsmeldinger for 2003 og 2004

Årsrapport for F/NLF ble godkjent som fremlagt av styret.

Seksjonskontingenter 2006 og 2007

Seksjonsstyret ville innby årsmøtet til å fatte følgende vedtak: Kontingenten beholdes på kr 250,- i 2006 og 2007.

Bergen, Voss og NTNU FSK fremmet forslag om studentmoderasjon. Seksjonskontingent på kr 250,- og innføre studentmoderasjon på 50% av grunnkontingenten. Student defineres her som stønadsberettiget av Lånekassen og under 25 år.

For: 11

Avholden: 4

Mot: 30

Vedtak: Kontingenten beholdes på kr 250,- i 2006 og 2007

Sak 8. Behandle styrets forslag til handlingsplan og budsjett for 2005 - 2008.

Endringer i langtidsplan 2005-2008

Forslag Kjevik FSK, Kap. 3 Seksjonens drift - Sikkerhetsarbeid:

Seksjonens sentrale sikkerhets-organisasjon skal koordineres av tilsatt fagsjef, i samarbeid med Sikkerhets- og utdanningskomiteen (SU). Leder og medlemmer i komiteen oppnevnes av seksjonsstyret,...

Leder og medlemmer velges ut blant kvalifiserte instruktører.

Materiellsjef velges ut blant materiell-reparatører eller materiellkontrollører, og denne inngår som fast medlem i SU.

For: 36

Avholden: 1

Mot: 8

Forslag Tønsberg FSK, Kap. 6 Konkurransedrett - Virkemidler (siste avsnitt):

Landslagene skal være representert på Norges-mesterskap som deltagende lag, med mindre særskilte forhold foreligger.

Landslagsansvarlig avgjør hva som er særlige forhold.

For: 45

Avholden: 0

Mot: 0

Forslag Bergen FSK, Kap. 3 Seksjonens drift - Administrasjon og økonomi:

For å styrke F/NLFs kapasitet innenfor administrasjon, IT, økonomi og kommunikasjon med seksjonens og klubbens tillitsvalgte apparat, skal det ansettes en organisasjonssekretær i 30% stilling, som bør ansettes som leder SU.

For: 7

Avholden: 13

Mot: 25

Forslag Bergen FSK og NTNU FSK, F/NLF stiller seg bak Bergen Hang- og paragliderklubbs forslag i sak 6.3 ved NLFs ting 2005:

For: 7

Avholden: 13

Mot: 25

Langtidsplan og budsjett enstemmig godkjent

Valg av tillitsmenn

Følgende ble valgt ved akklamasjon:

Styre

Leder: Hans Christian

Heer Amlie

Nestleder: Kristin Opøien

3 styremedlemmer: Henning Hegbom

Jan-Erik Hengsle

Trude Sviggum

2 varamedlemmer: Kjetil Borgersen

Alvin Fyhn

Valgkomité

Leder: Thomas Solli

Medlemmer: Håvard Rognerud

Geir Trønnes

9 representanter til NLFs ting:

Camilla Morstøl

Hans Christian Heer Amlie

Øystein Engelsen

Eric Frettem

Olaf Olsen

Lars-Erik Skjervheim

Björg-Elin Moen

Marianne Nilsen

Asgeir Løno

Neste årsmøte

Fallskjermseksjonen avholder sitt årsmøte i 2005 samme sted og tid som NLF's ting.

Takk for innsatsen

Ingen av de som har sittet i styret den siste toårsperioden stilte til valg. Frittfall takker styret for innsatsen:

Leder: Jørn Strand

Nestleder: Kjell Olsen

Medlem: Vibeke Valle

Morten Gjetanger

Vara: Marianne Holst

Heidi Ege

tandemeksaminator, kursansvarlig for C-kurs, kommisjonsmedlem m.m. har han vært grunnfjellet i den sentrale sikkerhetsorganisasjonen. Steinar har vært en uvanlig god mentor for meg når jeg overtok rollen som leder i SU. Det har også vært en fornøyelse å jobbe med materiellsjef Rolf Sotberg og Knut Lien i SU. Det finnes et sjeldent gen som alle disse tre har, genet som overstyrer all lyst og evne til å si nei når en blir bedt om ekstra innsats.

Jeg skulle ønske at jeg kunne oppsummert hvordan NLF de siste årene har gjort seg effektiv bruk av IT som massekommunikasjonsverktøy for å lette hverdagen for våre fallskjermklubber og medlemmer. Jeg skulle ønske at jeg kunne se tilbake på at vi har etablert et effektivt, kostnadsbesparende, nettbasert system for fornyelse og utstedelse av fallskjermcertifikater. Det hadde vært en fornøyelse å kunne si at jeg hadde bidratt til at oppdatert medlems- og lisensinformasjon var tilgjengelig online på klubbenes hoppfelt, med toveis kommunikasjon til NLFs medlems- og lisensdatabase. Det kan jeg dessverre ikke. Det beklager jeg sterkt. Jeg har prøvd å påvirke NLF til å ta dette på alvor. Det har jeg ikke lyktes i. Dessverre mener jeg å ha observert at både forståelsen for og evnen til å bruke IT til å senke kostnader og forenkle rutiner for våre medlemmer, tillitsvalgte og operativt ansvarlige er så godt som fraværende i NLFs sentrale organisasjon. Dette er en utfordring. Løsningen ligger i å presse på gjennom alle demokratiske kanaler, dvs fra klubbstyrrer, på seksjonsmøter og ting, og i form av å mase kontinuerlig på tillitsvalgte på forbundsnivå. Vi skal ikke godta at forvaltningen av fallskjermcertifikater og medlemskap er dyrere enn nødvendig.

Det er en ære å bli etterfulgt av Jan Wang. Han har en lang fallskjermkarriere og en imponerende yrkesbakgrunn. Jan har de beste forutsetninger til å kunne gjøre den jobben som alle seksjonens medlemmer fortjener. Jeg håper også han får en like takknemmelig oppgave med å finne villige til å påta seg verv i SU og til å lede sentrale kurs som jeg har hatt. Som fagsjef/avdelingsleder blir en ofte utsatt for negativ kritikk. Et særtrekk jeg mener å ha observert ved fallskjermhoppere, er at de ikke alltid er så henfallen til grundige undersøkelser, eller rett å slett å sette seg godt inn i en problemstilling, før saftig kritikk fremføres. Sagt på en annen måte, er det ikke så uvanlig å skyte saftige salver fra hofta med grovt kaliber. Dette vil slite på motivasjonen. Jeg har diskutert dette med tillitsvalgte, både HI'er og klubbledere. Alle har gitt uttrykk for at dette er med på å tære på motivasjonen. Jan kan vel neppe karakteriseres som tynnhudet, men jeg håper alle har dette i tankene. Jeg håper virkelig Jan blir spart for den typen usakligheter og løgn som enkeltpersoner har tillatt seg å fremføre om meg i Frittfall og andre fora.

En klisjé som alltid serveres av personer som skal slutte i en stilling er "Jeg skal ikke bli noen syvende far i huset." Det kan ikke jeg love. Selv om min tid som fast ansatt i F/NLF er over, har jeg fremdeles et brennende engasjement. Jeg lover at det ikke vil bli stille. Men, jeg skal ikke henge på veggene i et horn og pipe: "... slik gjorde vi det ikke da jeg jobbet i NLF." Jeg gleder meg til å se forbedringene som et nytt styre og en ny fagsjef vil skape. Vi sees på Østre Åra, verdens beste hoppfelt.

BOVE GREGORY
FLATLANDSMO ANDERS
GJEMS ROBIN
GRØNDAHL SIRI
HEATH CHRISTOPHER
HOLAN RON
LINDQUIST MIKKEL
MOE KJELL-TRYGVE
SKEIME BJØRN ARNE
STEEN KINE HEE
TEIGEN OLE-KRISTIAN
TORVANGER HANS
VIKESÅ MORTEN GRØTTELAND

BÆREM CAMILLA SOLBJØRG
BØE TORBJØRN EIDSHEIM
FOSS THOMAS
LILLEØDEGÅRD RAYMOND
OLSEN LENE SLETTEN
WELDE BERNT

ERIKSEN THOR
JOHNSEN ANDERS
LØVLI SVEN ERIK
MØRCH BØRRE CHRISTIAN
NYMANN KAI MAGNUS HASLE
PEDERSEN ODD JØRUND
STORBUKÅS STIAN

BERGE, GARD TORE
TAKLE VIGLEIK
WINNTHOR MARTIN
BECKE THOMAS KOLBJØRN
BJØRLYNKE STIG
EGE HEIDI
GJESTVANG INGE MARKUS
HUSEBY EINAR
INGDAL HANS OLAV
MOEN BJØRG-ELIN
RONSEN ANDRE

OPØEN KRISTIN
WANG JAN ERIK

ENGELSEN ØYSTEIN TENFJORD
GODAGER ØIVIND
ØISANG STÅLE

ABELL HANS KRISTIAN
GLOMSTEIN ESPEN
LARSEN FRODE FINNES
MOBERG JENS AKSEL
OMMUNDSEN KAREN
SUSRUD KJETIL
WOLFF ARILD
ANKJELL ROY ERIK
FOLLESØ KJETIL
HAUGE LINE DUE
HEIBERG ERLEND
KAPPELSLÅEN OLA
KRISTIANSEN ELIN HELEN
LEVANG HALVOR
MOE BJØRN ELVESTAD
RAMSØY DAG-EIRIK
SØGNEN HÅKON
TESAKER ANDERS
BRUMØEN KJELL VIDAR

Utstedt etter
30. november 2004

Sertififikater

B-kurset 2005 (I2-kurs)

DET VAR 13 PÅMELDTE
KANDIDATER, MEN VED
KURSSTART TORS DAG MORGEN
VAR KUN 9 KANDIDATER PÅ
PLASS.

RAYMOND HOFSEY **TEKST**
MIKKJEL **FOTO**

Kurset ble arrangert på Østre Åra 21-24 april. Gutta fra Bodø FSK (Gøran og Terje) slet med logistikken og sto på Rena. Mikkjel fikk oppdraget med å bringe dem effektivt til Åra. Det er mulig han tok oppdraget litt for seriøst, for når de ankom hadde de et hektisk blikk og fråde i munnvikene. Gutta fra Voss så vi ikke noe til.

Torsdag gikk med til teoretisk undervisning. Fredag og lørdag holdt vi leksjoner for hverandre. De som ikke holdt leksjoner simulerte elever. Dette kan være en utfordrende oppgave. Å gjøre konsekvente feil i nødprosedyren er ikke nødvendigvis helt lett. Enda vanskeligere kan det være å endre på dette etter feilretting. Det ble etter hvert tydelig at en del av kandidatene (undertegnede inkludert) ikke er i stand til å gjøre et forskriftsmessig landingsfall. Man burde kunne regne med at dette skulle rette på seg etter tre leksjoner med landingsfall. Endringen begrenset seg stort sett til litt støle kropp. Søndagen var dagen for både praktisk og teoretisk eksamen.

Været var fint og vårlig. Vinterbleke tryner rakk å bli kledelig røde ettersom vi stort sett oppholdt oss utendørs. Det var lange dager med instruksjon og undervisning fra 09 til 19. Mange satt til

langt på natt for å forberede neste dags leksjoner.

Samtlige kandidater bestod den praktiske delen av kurset. Tre av kandidatene må imidlertid avlegge den teoretiske prøven på nytt. Dette kan vi kanskje tilskrive det faktum at kursmaterialet ble sendt ut til kandidatene svært kort tid før kurset... Dette var den eneste siden ved kurset som fikk kritikk under evalueringen. Alle andre sider ved kurset fikk en svært god evaluering. Forpleiningen fikk høyest score. Dette må først og fremst tilskrives de gode middagene som Mikkjel serverte. Takk for det! Takk til Jan Erik Hengsle for at du tok deg tid til å gi gode råd til langt ut i sene nattetimer. Takk for god instruksjon og svært lærerike tilbakemeldinger fra instruktørene Alvin Fyhn, Ingar Moen, Kjell T. Olsen og Knut Magne Ekerhovd. Takk til alle kandidatene for noen hyggelige, slitsomme, morsomme og frem for alt lærerike dager. Som Gøran så treffende uttrykte det: "Enough talk – blow me!".

Årets kandidater og instruktører. Bakerste rekke fra venstre: Gard Tore Berge (Stavanger), Jan Stenmoe (Oslo), Hallvard Kosberg (NTNU), Erling Sagen (Oslo), Børre Hagen (Grenland), Odd Einar Kvarsten (Kjevik), Mikael Kristiansen (HaGI), Ingar Moen (instruktør), Knut Magne Ekerhovd (instruktør). Fremste rekke fra venstre: Arne Rydning (TROFSK), Gøran Pedersen (Bodø), Terje Holten (Bodø), Raymond Hofseøy (Tromsø), Jacob Moen (landingsfallinstruktør)

F/NLFs B-KURS

AV 11 DELTAGENDE KANDIDATER
KUNNE ÅTTE REISE HJEM MED NY
INSTRUKTØRLISENS I LOMMA.

KNUT MAGNE EKERHOVD **TEKST**

Ingar Moen ledet kurset med stø hånd. Han er F/NLFs B-kursansvarlige for andre år på rad. Bjørg-Elin Moen har oppdatert psykologi- og pedagogikk-pensum kurset bygger på, til alles tilfredsstillelse. Den teoretiske prøven til kurset har hatt et dårlig rykte fra tidligere. Oppdatert versjon, som krever 80% riktige svar for bestått, stoppet midlertidig tre kandidaters "opptrykk" til instruktør 2. Under den praktiske delen av kurset steg prestasjonene i takt med temperaturen. Under praktisk eksamen kastet til og med eksaminatorene vinterklærne. Kanskje var dette medvirkende til at alle 11 bestod praktisk eksamen. Ingar Moen og Alvin Fyhn er nylig blitt utnevnt til I/E. Begge to deltok under praktisk eksaminering på kurset.

De som bestod kurset var Raymond Hofseøy (Tromsø), Gøran Pedersen (Bodø), Hallvard Kosberg (NTNU), Erling Sagen (Oslo), Odd Einar Kvarsten (Kjevik), Terje Holten (Bodø), Mikael Kristiansen (HaGI) og Børre Hagen (Grenland). Raymond Hofseøy ble kursets beste elev.

Alle takker kurssets matmor, Mikkjel Johannes Skurdal (Deset).

Demo Holmenkollsøndagen

ESBEN EVENSEN FOTO

Veteranenes Fallskjemklubb overrasket med demo under hopprennet i Holmenkollen på Holmenkollsøndagen. Samtlige fem hoppere landet perfekt i bønn av bakken med flagg og røyk. Glimrende demo!

Josteins fanclub

Arcteryx stilte som Josteins fanclub under WC i Swooping på Lake Wales.

Kenya Safari Beach Boogie

Denne boogien er for de som vil leve i luksus i et tropisk strandparadis og se pakkerne gjøre jobben mens de nipper til en eksotisk fruktdrink ved poolen. Alt i følge arrangøren.

Den originale Kenya boogien går for 16. gang fra 29. oktober til 12. november. Alt om organisering, hotell, strender og hopping kan du finne ut om du kontakter dem på e-mail: argonaut@africaonline.co.ke eller titter innom www.kenyaboogie.com. Det som i allefall ser hyggelig ut er prisen; luksushotell og 25 hopp med video og orgaisator for USD 999.

Veteranene stiller opp

På vegne av Veteranenes Fallskjemklubb kan vi meddele Fallskjemseksjonen/NLF og Norges Luftsportsforbund at vi ved en Veteransamling nyttårsaften vedtok å støtte flodbølgefrene i Syd Asia med NOK 100 pr medlem ved en gave til Norges Røde Kors. For oss var det viktig å vise hjertelag og medfølelse også i vår idrettslige kontekst og vi håper at NLF lar vår oppfordring gå til alle fallskjem og luftsportsklubber i Norge på samme grunnlag. Vi var midt i tragedien glade og takknemlige for at vår fagsjef Knut Magne Ekerhovd var i god behold etter ferie i Thailand.

Ny forhandler

Bjørn Magne Bryn selger Icarus Extreme skjmer i Norge. Leveres både i Europa og USA. Klubber med stab ordning får selvfølgelig en god deal. Ta kontakt på tlf 96502333, e-post bjorn.magne.bryn@skydivevoss.no.

Kjersti og Ingar dobler innsatsen

5. april kom det ei lita jente på 3010 gr og 45 cm. Hipp-hipp!

Kalendertabbe 1

Jeg beklager å ha tatt Voss FSKs input til terminlisten i 2005 kalenderen for gitt. Der står det nemlig feilaktig at Voss FSK skulle avholde NM. Konkurranseskomiteen har påpekt at NM enda ikke var tildelt da kalenderen gikk i trykken, og har bedt meg om å demtere dette inntil det er endelig avgjort. Nå har det seg sånn at NTNU FSK sier de skal ha NM. Jeg stoler på dem, og sprer ryktet videre.

Kalendertabbe 2

FS-skolene i Oslo FSK på Østre Åra som står i kalenderen har feil dato. De riktige datoene er: 2.- 5. juni, 19.- 27. juli og 8.- 14. august.

Europeisk freeflyrekord

Babylon freefly har tatt mål av seg å organisere freeflyrekord 13.-19. juni. Sjekk ut www.babylon-freefly.com for påmelding og mer informasjon.

Er 6.000 ditt lykketall?

Den som bestiller Sabrez med serienummer 6.000 fra PD kan bli veldig lykkelig. Han/hun får nemlig skjermen gratis, og blir flydd gratis til DeLand på fabrikkbesøk hos PD. Så det litt tacky amerikanske; du vil få et gratis hopp, hvor John Le Blanc, vice-president og sjefsdesigner på PD, hopper sammen med deg. John vil dessuten kontakte deg direkte. Bestill i dag, da vel (øh – med dette Frittfalls produksjonstid er det mulig du ligger bedre an på serienummer 7.000. Sabrez er en fin skjerm, da).

Dame HI-er

Bjørn Elin Moen og Heidi Ege er landets første kvinnelige HI-er. Endelig utsikter til lokale regler mot prompting i flyet.

Malevsky cup offisielt WC og EM

Malevsky cup på Stupino i Russland blir avholdt 4.-9. juli. Følgende konkurranser blir avholdt:

- World Cup og åpent Europamesterskap i FS (FS-4, FS-4 dame og FS-8)
 - World Cup i presisjon
 - World Cup i artistiske grener og åpent Europamesterskap i reeflying, freestyle og skysurfing
- Mer informasjon på www.malevskycup.ru.

Gus Wing

Gus Wing døde i en fallskjermulykke på DeLand i april. Gus kolliderte med Twin Otteren under skjerm og fikk kappet av begge beina. Han overlevde ikke. Det var en trist dag for DeLand og for alle som har hatt glede

av Gus sitt blide åsyn. Norske hoppere har kjent Gus som kameramann både på DeLand og da han jobbet på Østre Æra i boogien i '93. Frittfalls lesere har fått glede av mange av hans flotte bilder gjennom de siste 15 årene.

Dopinglista er oppdatert

Som en følge av ny dopingliste for 2005 er det lagt til fire legemidler i dopinglista: Actiq, durogesic, fentanyl og leptanal. Alle disse preparatene inneholder virkestoffet fentanyl og tilhører dopingklasse S7. Narkotiske stoffer.

Dopinglista inneholder legemidler som selges i Norge og som ikke er tillatt benyttet for utøvere. Fullstendig dopingliste finnes på

www.antidoping.no.

Allergisesongen

Nyttig informasjon om medisinsk fritak.

Andreas Høistad **Kontakt** Tlf 91597500

Med høysesongen for allergiplager kommer også behovet for allergimedikasjon. Bruk av allergimedisiner kan innebære at man må søke om medisinsk fritak fra dopinglista.

Ved behov for bruk av intramuskulær injeksjon av glukokortikoider bør annen terapi være forsøkt først uten tilstrekkelig effekt. Dette bes også angitt i søknadsskjema for medisinsk fritak fra dopinglisten, slik at saksbehandlerne kan se hva som tidligere er forsøkt brukt for utøverens allergiske plager.

Det er et viktig prinsipp at alternativ medikasjon er forsøkt først, før det sendes inn søknad på preparater som står på dopinglisten, hvis ikke medisinske forhold tilsier noe annet.

Når dette er gjort er det helt adekvat å søke om fritak for bruk av glukokortikoider intramuskulært mot allergiplager. Dette er å betrakte som et ordinært fritak som blir vurdert av medlemmer i medisinsk fagkomité før godkjenning gis. Hvis adekvat dokumentasjon anføres som angitt, er det stort sett uproblematisk å få innvilget medisinsk fritak.

down dirty

40-manns konkurranse og 60-manns innhopp

Organisatorar:

B J Worth, Larry Henderson, Kate Cooper, Darryl Moran, Pål Bergan, Kjartan Reithaug, Even Rokne, og Karl Amund Arneberg

European Swooping Tour

BASE

Helikopter i Gudvangen

Freefly

Ludens og Tim Porter

EkstremSport -05 veko

THE EXTREME SPORTS WEEK
JUNE 19-26, VOSS - NORWAY

www.ekstremSportveko.com

BULA

OLDEN
FRA ISBREEN

FRI FLYT

OK guys, this is the plan

Fallskjermhoppere på tur 2.
Peter Warren driver også annen
risikoidrett enn finans og
fallskjermhopping.
Purr-purr.

Tracking Derby

Claude Tzifkansky har tatt initiativet til en ny konkurranseform som skal være åpen for alle, både teknisk og kostnadsmessig. Tracking. Han mener at tracking gir en sterk flyfølelse, i motsetning til når man faller rett ned. Alle kan tracke; elever, freeflyere og magehoppere.

Vi tracker i formasjon eller alene, men vi har aldri hatt en måte å måle innsatsen nøyaktig på. I løpet av de siste årene har GPS teknologien blitt så bra at den

ble praktisk å bruke i fallskjermhopping, sier Claude. Høydemålerne klarer å måle den vertikale hastigheten, og GPS-en kan måle den horisontale. Setter man dataene sammen får du Tracking Derby.

Tracking Derby skal være en helg i trackingens tegn. Den første går på Skydive Arizona, Eloy 23. og 24. april. Du kan hoppe alene, på lag, bruke måleutstyret mellom konkurranserundene, og leke med venner. Siden dette er den første konkurransen som gjennomføres er det garantert at en offisielt vil kunne kalle seg verdens beste tracker etter gjennomføringen. Dette er den første fallskjermkonkurransen som er åpen i ordets rette forstand, fra ferske A-hoppere til verdensmestere. På sikt vil det også bli innført egen Wing-suit kategori. Så er målet å gjennomføre månedlige konkurranser på store hoppfelt over hele verden.

Aerodyne og Arcteryx

KITT ØVERSETTELSE

Arcteryx har begynt å hoppe Aerodyne Icon rigger, etter at Ole Petter har inngått sponsoravtale med Edward "Bushman" Anderson, leder i Aerodyne Research. Laget har allerede hoppet flere hundre hopp med utstyret, og Ole Petter bekrefter entusiastisk at de er fornøyd med avtalen. – Det er flere grunner til at vi valgte Aerodyne som hovedsponsor. Utstyret, inkludert Icon rigg, Smart reserve og Pilot hovedskjerm er uten sidestykke når det gjelder sikkerhet, funksjon og utvikling. Ingen leverandører innen fallskjermindustrien kan heller matche Aerodynes personlige service og støtte. Vi er stolte over Aerodyne utstyret, og er overbevist om at vi vil få et gjensidig givende samarbeid i årene som kommer.

Bushman forklarer på sin side hvordan partnerskapet bidrar til Aerodynes utviklingsprosess siden oppstarten i 2003: - Vårt sponsorengasjement er fortsatt fokusert på trenere og instruktører. Vårt sponsorprogram ASIP bærer nå frukter, og vi vil snart lansere en egen ASIP seksjon på våre web-sider for å gi bedre støtte til våre sponsede instruktører. Vi har signert med Arcteryx for å komplettere ASIP programmet med to hovedmål. Det første er å sikre bedre eksponering på den internasjonale konkurransearenaen og å styrke vår image som en innovativ produsent. Det andre er å få verdifull informasjon tilbake til vår forsknings- og utviklingsavdeling, gjennom de tusener av hopp laget akkumulerer hvert år. Slik vil vi aksellerere prosessen fra prototyper til lansering i markedet.

Vi er veldig stolte over å være Arcteryx' sponsor, og er opptatt av å støtte dem mot å få deres drømmer til å gå i oppfyllelse.

Arcteryx på nett

Sjekk ut www.arcteryx.no. Siden er faktisk jævelig bra!

SkyShop.se

Jenny Rosén som tidligere var redaktør for Svensk Fallskärmsport har det siste året drevet en nettbutikk rettet mot svenske fallskjermhoppere. Hun vil nå utvikle siden også på engelsk, for å nå et større marked. Nordmenn har allerede funnet nettstedet, og bestilt dresser, bager og tilbehør. Prisene er ikke avskrekkende; 298 USD for en FS-dress, 98 USD for et par freefly bukser og 215 USD for en freeflydress i en eller to deler. Sjekk ut www.skyshop.se for å se flere priser og hvordan du enkelt bestiller og fargelegger din egen dress. Bestillingene blir foreløpig sendt ut etter forhåndsbetaling.

Sonic

har produsert hoppdresser på Empuriabrava siden 2002, i samarbeid med Babylon Freefly School. De produserer kvalitetsdresser med bra design, og kundeservicen sies å være bra. Alle dresser leveres som skreddersøm – mål og design. Sjekk ut Sonics webside på www.sonicflywear.com.

Skywalkers

har fått ny sponsor, Performance Designs, og gleder seg masse til å fly Velocity i året som kommer! Performance Designs og Skywalkers vil ha et nært samarbeid og det vil bli mulig å prøve skjermene fra PD der vi er. Hele laget gleder seg til masse fart og fine, trygge swoops i sommer. Skjermene vil være i PD gul med en endecelle i blackberry, ikke noe skogslanding nødvendig for mer bær-farge altså ;-)

Datoer for norgescup og NM

Runde 1	28. og 29. mai	Voss FSK
Runde 2	4. og 5. juni	Grenland FSK
Ekstrarunde CP	24. og 25. juni	Voss FSK, under Ekstremsportveko
Runde 3	9. juli	Oslo FSK
Runde 4	2.-7. august	NTNU FSK, under NM

Om den ikke er så informativ

så er i allefall www.matterclothing.com den hippest designede fallskjermwebsiden vi har sett.

Wing-suit landing uten skjerm

KITT OVERSETTELSE LOIC JEAN OG JC COLCLASURE FOTO

Luigi Cani og Jeb Corliss planlegger i samarbeid med sponsoren Go Fast å gjennomføre et landingsforsøk med wing-suit, uten fallskjerm. Som et ledd i forberedelsene har de flydd en nylon wing-suit designet med oppblåsbare vinger. Jeb fløy dressen ved siden av Luigi i verdens minste og raskeste fallskjerm, en Icarus VX-39 prototype. På denne måten samlet de data på GPS. Nøyaktig forover hastighet, fallhastighet og glidevinkel ble beregnet for siden å kunne gjøre en trygg landing.

Canis har nå landet VX-en 50 ganger. En av swoopene gjennomførte han med en ghost-rider manøver – uten å holde styrehåndtakene. På de fleste forsøkshoppene fløy de relativt fra 10' til 3,5' fot. I 18 sekunder hadde de en nedoverhastighet på 53 mph og bortoverhastighet på 85 mph. Dette gir en glidevinkel på 32 grader. De målte topphastigheter på 117 mph ved stuping av skjermen, og 108 mph i foroverhastighet med wing-suiten! Summen av nedover og foroverhastighet er det som er kritisk for å kunne lande uskadd. Ikke prøv dette på ditt hoppfelt...

Etter to dagers testhopping mente Jeb at det ville være mulig å lande wing-suiten så tidlig som neste år. – Vi jobber nå med fire forskjellige teknologier for å kunne lande trygt.

flypapir

Materialreperatøren

RIGGER • SKJERMER • TILBEHØR

Hovedkontroll
Vedlikehold
Reperasjoner
Mod. ordre

Alt i høyeste
kvalitet

Materialreperatøren

Løvenstadvn. 8a
2006 Løvenstad
Tlf: 992 68 648

Besøk oss på: www.fallskjermen.no

Jentererekord

Etter suksessen i 2003 blir det nå planlagt å sette ny vertikal verdensrekord for jenter.

GIGLIOLA BORGNIS TEKST

Rekordforsøket blir holdt i Chicago. Også denne gangen blir det organisert av Sugar Gliderz i samarbeid med Gigliola Borgnis fra Atmonauti. Sugar Gliderz medlemmene Missy Nelson og Amy Chmelecki vil både administrere rekorden og sette sammen og trene de amerikanske deltakerne med flere treningscamper. Det samme vil Gigliola gjøre for de mange europeiske deltakerne.

Datoene for treningsleirene i Europa er
Brienne Le Chateau, Frankrike: 19.-22. mai
Brienne Le Chateau, Frankrike: 2.-12. juni
Leirene vil fokusere på

- å lære forskjellige exit slots (floatere, base og diverse)
- å lære å fly forskjellige sloter (base og stingers)
- å fly i formasjon og i angitt slot, og kunne ta grep
- å trene på å gjøre 180 graders svinger, samt backtracking bort fra formasjonen

Trinnene er åpne for erfarne hoppere som både kan fly og ta grep, men også hoppere med mindre erfaring. Du kan rett og slett bruke leiren som en personlig treningsleir med Marco Tiezzi fra Atmonauti som din personlige trener for å lære head-down og basics i formasjoner. Leirene i Brienne vil dessuten også fungere som Europarekord forsøk. Mange erfarne hoppere vil være tilstede.

Verdensrekorden vil bli vanskelig å slå. 16-jenter rekorden satt i '03, så det er kritisk nå å planlegge en god formasjon og legge mye i treningen. Den nye utfordringen for '05 er GO BIGGER!

Mer informasjon og registreringsskjema finner du på
<http://skydivechicago.com/forum/index.php>.

GUS CABANAFOto

GUS CABANAFOto

GUS CABANAFOto

ANNY JACOBSFOto

GUS CABANAFOto

BLOCK 4

Endrede konkurranseregler

FAI har gjort endringer i konkurransereglene for enkelte fallskjermgrener og i FS-4 poolen. Det er blokk 12 og 17, samt random M og P som er endret i poolen, og kan være nyttig å få med seg endrede regler vedrørende busting. Du finner gjeldende regler på <http://www.fai.org/parachuting/documents/#2>.

BLOCK 12

Random M

X-mas boogie Empuriabrava

VINCENT VAN LAETHEMFOto

PÅSKESOLA SKINNER GJENNOM RUTENE PÅ TWIN-OTTEREN
ERIK-ERIK FRA STOCKHOLM. JEG SETTER MEG INNERST, I MIDTEN,
OG MÅ INNRØMME FOR MEG SELV AT JEG ER GANSKE SPENT.

RICHARD FLAATEN **TEKST**
DAVID BENGTTSSON **FOTO**
[HTTP://BENGTSSON.NET/](http://bengtsson.net/)

Mens jeg sitter og lur på om det er helt normalt å sjekke bryststroppen tjue ganger på det første hoppet som selvstendig hopper, sørger en AFF-elev på den ene siden og tandeminstruktøren Alvin på den andre for å presse meg godt sammen. Neste gang setter du deg på sida, sier jeg til meg selv og merker dunsten av Jet A1 fylle neseborene.

Foran Alvin sitter tandemeleven og ser seg rundt, strekker seg for å titte ut vinduet. Den sorte frappen matcher det halvlange håret som stikker ut. Han må være en fra bandet som skal spille på lørdag, tenker jeg. Gleder du deg, spør jeg. -Ja, litt nervøs da. Aldri fløyet før, forteller han. Seriøst? Hey, folkens, han her har aldri fløyet før, roper jeg. Vill jubel. - Kasse!

Green light, green light. Classes svengelsk bryter gjennom motorduren. Døra går opp og vips er det bare meg og tandem igjen. Nytt run, sier Alvin og lukker døra. Jeg kikker bort på eleven. Hvite hudtoner blir til grønne og smilet

fra isted forsvinner med exiten til sistemann på første run. De tre neste minuttene må ha virket som en evighet. - Jeg hadde psyka meg opp til å hoppe første gang døra gikk opp, forteller trommisen Pål meg, tretten tusen fot lenger nede. - Men det var helt sinnssykt. Kvelden etter har hele bandet fått hoppet, og nå er det Pål som er i sitt rette element, bak trommesettet på skytterhuset.

Som seg hør og bør på en texmexfest var det duket for takketaler under middagen. Jeg bet meg fast i en av dem, kanskje den korteste og definitivt den eneste på engelsk. Hvem er han der? Jeg dultet borti sidemannen. - Han er her for å hjelpe Per Anders. Kaller seg 'Titanium People', stikk bort og snakk med ham. Han er glad i å prate, smiler Morten med salsa og rømme i munnaviken.

- I love the spirit here at Oppdal, sier New Zealenderen Paul meg noen minutter senere, ruller seg en røyk og fortsetter å lovprise miljøet på boogien før jeg får penset ham over på titanmennesketittelen hans. -You see, I fell down a three storey building I was working on in the eighties, forklarer han. Paul var hardt skadet. -In the emergency room, you get all the help you need. But once you get out, you're on your own. Derfor tok han kontakt med andre som hadde vært i samme situasjon og startet titanmenneskene. Nå hjelper han andre forulykkede ved å sette dem i kontakt med hverandre, slik at de kan fungere som en støtte gjennom rehabiliteringsprosessen. Paul hoppet fallskjerm før, men har bare gjort noen få tandemhopp siden ulykken. -What you have here is really amazing, sier Paul og fortsetter å snakke varmt om miljøet. For i hjemlandet er sporten ødelagt, kommersialisert. - I know of drop zones that do 20.000 tandems a year. And if you're a regular skydiver, that means you're at the end of the line. The tandems have priority, forklarer han og får meg til

å forstå hvorfor han er så begeistret for fallskjermmiljøet i Norge. Problemet, hvis man kan kalle det det, er japanere. Det er god folkeskikk i Japan å ta kort ferie for å vise sin troskap til bedriften, ofte bare ni dager i året. Opplevelsesturer hos kiwiene frister derfor flere millioner hvert år, og på enkelte steder får man fire 'ekstremopplevelser', som skydiving, rafting, klatring og hanggliding, i én og samme pakke. - They don't even have time to really enjoy the experience. Paul tilbyr seg å kjøpe meg en øl da jeg hører den herlige klirringen av kasse. Jeg rekker akkurat å si Thanks, but I don't think that will be necessary, før jeg løper mot kassen. Den har for anledningen blitt slengt under langbordet, og blir derfor en strevsom affære. Etter noen sekunders iherdig innsats kjenner jeg taggene av korken gnage mot håndflaten og tar på meg smilet igjen.

Why didn't you go for the case? spør jeg. - Nah, I'm too old for that, sier Paul, og minner meg på at det ligger i navnet: titanmennesker er faktisk skrudd sammen.

Titanmenneskene

Spicy avslutning

ETTER NEDTURER KOMMER OPPTURER. I OG MED AT SKUFFELSEN VAR TIL Å TA OG FØLE PÅ DA DEN INNLEIDE TWIN OTTEREN ERIK-ERIK TOK KVELDEN PÅ LANGFREDAG, NESTEN ETT DØGN FOR TIDLIG, LÅ DET MESTE TIL RETTE FOR EN STORSLAGEN AVSLUTNINGSFEST PÅSKEAFTEN!

KINE HEE STEEN OG
KRISTIN KARTHUM HANSEN **TEKST**
BJØRN ELVESTAD MOE **FOTO**

Selv om vi var triste pga flyet, var alle svært så fornøyde med uka som var gått. Knallvær hele boogien hadde bidratt til mange flotte fallskjermhopp og god stemning fra dag én. Null hendelser var også et stort pluss i marginen. Så hvilken fallskjermhopper med respekt for seg selv kunne vel si nei til en helg dedikert til festing?

Kasse-kaos

Vi var vel rundt 90 av Norge og Sveriges gladeste fallskjermhoppere som benket oss rundt bordene i Skytterhuset for å innta et alle tiders texmex-måltid Påskeaften. Matro kunne vi se langt etter, da kasse på kasse ble satt og det ikke akkurat var manko på hindere vi måtte forsere da vi skulle beine etter kassene – bord, stoler, mat, tomflasker, mindre tomme flasker, fallskjermhoppere, piloter og noen forvirrede gjester. Herrlig kaos!

Band og tequila

I god tradisjon ble "Wings"-filmen vist på 'storskjerm', med rungende allsang til. Tequila på billigsalg i baren gjorde ikke akkurat humøret vårt noe dårligere (med mindre du er en jente med svært krøllete hår, kanskje... ;). I år var det ordnet med live-musikk

til TexMex'en, og trondheimsbandet The Rooph lagde skikkelig gla'trøkk i lokalet med den rocka musikken sin – antageligvis var de litt ekstra gira denne kvelden etter at samtlige av bandmedlemmene nettopp hadde fått prøve sitt gangen før andre tandemhopp!

Jeans-bytte

For de som foretrakk å ta det litt roligere var det nok av andre ting å ta seg til, som f.eks. påskekylling-jakt og "Chill out Zone" (evt. "Beføl-puppen-min-Zone"). Nytt av året var det også at det kun var én eneste naken fallskjermhopper å se under hele festen. Vi lurte fælt på hva som kan ha forårsaket dette, og forslag til forklaringer mottas med takk, slik at vi kan jobbe med problemet fram til neste års fest.

Foruten den ene nakne fallskjermhopperen kan det også nevnes at svært mange fikk et nytt syn på rumpa til formannen denne kvelden. En del sa "Sexy!", men det var nok ikke få som skvatt litt heller, nei... jente-jeans på gutterumpe ga langt mer moro enn forventet!

Poeng til svenskene

I de sene nattetimer sikret noen "ube-sudlede" (hm..?) jenter et par av svenskene poeng i pulekonkurran-

sen de hadde hatt gående hele uka. Vi vet desverre ikke hvem av de svenske gutta som vant, men all ære til den det må ha vært, ettersom opptil flere av poengene i konkurransen ble scora på "orkesterplass" i sovesalen...! Vi håper at eventuelle uskyldige sjeler som har måttet høre på ikke har tatt for mye skade av dette.

Hvor er skoa mi?

Mye søvn ble det vel ikke på noen av oss, og en hel gjeng var fortsatt våkne da det ble lyst ute. Resultatet på søndagen var en knekt piknikbenk, en nedtisset spisestol, hundre skopar som manglet sin høyre halvdel (noe vi takker svenskene for), ymse utvalg av gjenglemt undertøy og mang et ansikt som kanskje ikke så like bra ut som det hadde gjort kvelden før... Men ingen var mindre lykkelige av den grunn! En av tidenes beste påskeboogier var markert med en kjempefest og igjen skinte sola ute...

Føniks FSK 20 år

Flystripa og landingsområde ved Årø Lufthavn.

Odd Tore "Bjerken" Bjerkeseth og Lars "piloten" Kjersem i kjent stil.

En lykkelig elev

MOLDE FALLSKJERMKLUBB
BLE STIFTET I 1985 OG SKIFTET
SENERE NAVN TIL FØNIKS
FALLSKJERMKLUBB SLIK SOM
DEN FREMSTÅR I DAG.

LISE WOLLAN **TEKST OG FOTO**

Vi har i underkant av 80 medlemmer med en noe mindre fast kjerne som er like ivrige hvert år. Hoppfeltet og klubbhytta ligger like ved Årø lufthavn i Molde og kun 10 min unna byens sentrum. Om du ikke bor i akkurat i Molde så tar det kun 1 time fra Kristiansund og 1 1/2 time fra Ålesund.

Føniks orienterer seg hovedsakelig mot hoppere i Møre og Romsdal selv om noen fra litt mer perifere kretser stikker

innom i ny og ne. Med verdens vakreste utsikt og et stort landingsområde burde dette være en attraktiv lekeplass for de aller fleste. Med kjente landemerker som Røkkeløkka, Romsdalen og Heimen treet burde det være nok å se på og ikke minst ta seg til, selv på gråværsdager.

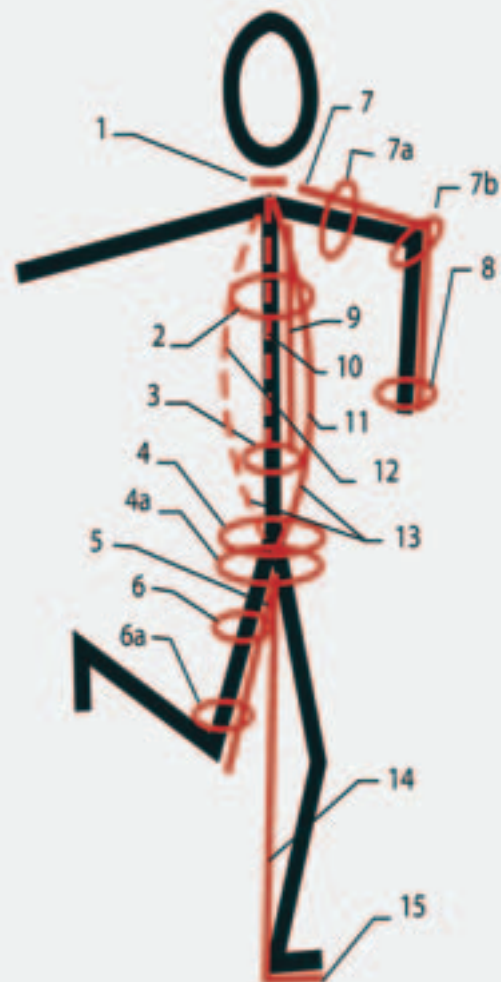
Hver sommer arrangeres det klubbturn til Romania hvor dagene bedrives til hopping, soling, bading og ikke minst røverhistorier. Og røverhistoriene er det

nok av. En vanlig dag i Føniks er ikke alltid som en vanlig dag på andre hoppfelt. Jentene markerer seg ofte i flertall og kjører egne jenteløft med tilhørende moro. Rekrutteringen har tydeligvis vært god der. Vi går et nytt og spennende år i møte med bytte av motor i flyet og ikke minst nytt elevutstyr som setter fart i våre kjekke instruktører. En stor takk til de som har stått på for klubben gjennom alle år. Dere er verdt deres vekt i gull.

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeb blå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS PRIS

☐ slick suit	
☐ nylonfront	2.050,-
☐ bomullsfront	2.050,-
☐ bomulldress	2.170,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-
☐ kameradress	
☐ big wing	2.150,-
☐ small wing	2.030,-
☐ freestyle dress	2.210,-
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

	PRIS
☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ slider holder	60,-
☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ løs varmhals "smekke"	265,-

FARGER

- front: _____
- ben: _____
- rumpe: _____
- spandex sider: _____
- spandex rygg: _____
- spandex skritt: _____
- arm ytters: ☐ bomull ☐ spandex
- forsterkningsbånd: _____
- grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

- ☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

- ☐ VISA kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
- ☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utløpsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststed/sted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

– DISSE BUKSENE ER BLODTRIMMA, SIER JOHNNY. HAN HOLDER SINE GULE PHOENIX FLY PANTS OPP OG VISER MEG SØTE KORSSTING, STORE OMRÅDER MED DUCT TAPE, LITT EKSTRA STROPPER OG HULL. JEG SER PÅ MINE NYINNKJØPTE ORANSJE BUKSER AV SAMME FABRIKAT. DETTE ER NYTT FOR MEG.

Statister i eget

CHRISTIAN JENSEN **TEKST**
THOMAS ULRICH OG KITT **FOTO**

– Prøv dine egne først, og så tester du mine, oppfordrer han. Jeg smiler. Det er lenge siden jeg har hoppet fra fjell. Det er lenge siden jeg har hoppet fallskjerm. Nå skal vidunderbuksene testflyges i de sveitsiske alper.

Jørn, Kitt og jeg har kurs Eiger. Jørn troppet av som styreleder i F/NLF for mindre enn 48 timer siden. Dette er avslutningsturen. På eget initiativ.

– Hvor lenge siden er det du har hoppet base, Jørn? Spør jeg forsiktig. – Lenge, svarer han kort. Jeg bestemmer meg for ikke å stille flere spørsmål.

I helikopteret har vi med kun det mest nødvendige. Fire rigger, masse isenkram, stegjern til Kitt, to fjellguider, en fotograf, lastemann og selvsagt piloten. Jeg vet ikke om det er fint eller skummelt at det henger en bære på ene siden av helikopteret.

Med stø hånd setter piloten oss ned på Kleine Scheidegg. For tre år siden, nesten på dagen, satt ti lystige norske gutter og feiret vellykkede hopp fra den etter hvert så berømte soppen på samme plass. Nå er det tidlig på morgenen. Helikopteret har reist opp for å sette i stand tauverk og rydde snø i forkant av vår ankomst. Denne gangen er vi bare to hoppere.

Jeg er spent på hvordan disse buksene fungerer. Hvis Johnnys sine er så bra han skal ha det til, er det ingen grunn til å kaste bort dyre sekunder i fritt fall med min inter-mediate modell. Jeg tar en sjefsavgjørelse og går for gult.

Helikopteret lander rett ved siden av oss og lastemannen Peter Almer gir tegn til å kripe inn. Nå gjelder det. Vi klatrer sakte i den kalde tynne luften. Selve soppen har vokst fram på nesten 3000 meters høyde. Jeg er andpusten. Vi sier ikke stort, og jeg tenker at det er praktisk med gule benklær i en stund som dette.

Helikopteret kan ikke lande på soppen og vi må klatre ut mens vi ennå er i luften. Dette er kanskje noe av det morsomste man kan være med på, men til min store overraskelse er toppen glassert med snø. Slik var det ikke sist. Ikke et fryktinngytende syn, men veldig spennende.

Vår mann på toppen er Stephan Siegrist. Litt small-talk avdekker at han har mange førstebestigninger på smavittigheten, også nye ruter i nordveggen. Sammen med vår guide og fotograf, Thomas Ulrich, har han levert mange fantastiske historier og bilder til blader som National Geographic, Rock and Ice, og mest kjent for oss på berget: ViMenn, i tillegg til et utall andre publikasjoner. Sågar i tidligere utgaver av Frittfall, har de to vært med.

Jørn og jeg står på soppen, og gjør oss klare til avsprang. Jeg har valgt altfor tynne hansker. På Stephans oppfordring svinger jeg armene som en vindmølle, mens han beskjeftiger seg med å knyte skolissene mine. På selve Eiger massivet står Kitt og Thomas klare til å ta bilder og filme. Thomas forteller beskjedent om da han var med og tok bilder av Børge Ousland som krysset Patagonia som første mann på ski. Bildet begynner å bli litt uklart for oss. Er det ikke vi som skal være de tøffe gutta her? Her skal vi med mot

under bryststroppen kaste oss ut fra det mest sagnomsuste fjellet i hele Europa, også begynner det å gå opp for oss at vi kanskje ikke er heltene likevel. – Vil du låne hanskene mine litt? spør Stephan mens han klapper hendene mine med et oppmuntrende blick. Det frister veldig å svare nei til akkurat det – Ja, gjerne, svarer jeg høflig. Jørn himler med øynene og smiler.

– To forsøk, så går jeg, sier Jørn. – OK, sier jeg. Nå skal jeg ikke bare prøve nye bukser. Jeg debutterer også som fritt fall fotograf fra fjell.

Jørn tar sats, jeg følger på i dyp konsentrasjon og med store forventninger til det forestående. Etter noen få sekunder kjenner jeg at buksene fylles med luft, og jeg flyr. Til min store forskrekkelse går det ikke helt i den retningen jeg hadde forestilt meg og jeg glemmer fort oppgaven med å filme Jørn. Det går først til venstre. Så litt til høyre. Jeg er et surfbrett uten finner i ferd med å bli skylt på land. Jeg strekker på bena. Mest på det venstre og med en dønn asymmetrisk kroppsstilling passerer jeg hylle på hylle, inntil ura er tilbaketrukket og jeg kaster piloten i en ukonvensjonell og ikke helt stabil stilling. Jeg svinger og lander. Bakken som så ut til å være en fin slette viser seg å være en god skråning. Til alt hell klarer jeg å holde hodet og kameraet over snøen de 30 meterne jeg ploger ned med mine kalde hender godt under snøen. Jørn suser inn ved siden av meg og står med stilrent telemarknedslag.

Vi begynner å pakke sammen utstyret og hører den uforlignelige lyden av rotorblader. Vi dukker, og vår mann bak spakene hober over

show

*Som dere ser var solen ikke stått opp “
Hadde glemt at nordveggen i Eiger var nordvendt...
Vi burde kanskje ha reist opp litt senere på dagen” • sitat Christian*

oss. Peter rekker ut en hånd, og hjelper oss om bord. – Haha, ler Jørn. – Haha, svarer jeg. Vi mellomander på Kleine Scheidegg og tar på oss nye rigger. Vi er klare for runde to.

På toppen venter Kitt, Thomas og Stephan. Vi suser inn over soppen og blir møtt av vår blide vert. – You were going like this, sier Stephan som debriefer oss og simulerer store svinger med armene mens han ler. Det stemmer med min opplevelse, og Jørn bekrefter med å snakke om fulle delfiner og sløve skøyter.

En gang til. Jørn på kanten, jeg etter. I samme

friske ånd kaster vi oss ut i morgenluften til lyden av raske speilrefleks kameraer. Jeg har Jørn i fokus, og tenker at det ikke er feigt å øve fra fly. Buksene sender meg litt til venstre igjen. Jeg er passasjer og statist i vårt eget show.

Vi flyr til et flatt og fint landingsområde. Jørn har hatt en klokkeren 180 åpning og fikk inspisert nordveggen på nært hold. Vi er veldig fornøyde med oss selv. Dette klarte vi fint! 100 meter unna står helikopteret og venter. To hopp på under en time. Nesten like effektivt som under fulldriften på Æra.

deep sea fishing

Dali

scuba diving

?

Just jumping?

culture

pubs

restaurants

shopping

Free Registration

Next Event

Easter Boogie
(24 to 28 March)

Load Organizing with
Milko & Babylon

beach

kitesurf

windsurfing

aquapark

bikes

national park

karting

The biggest drop zone in Europe.

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+ 34) 972 45 01 11

17487 Empuriabrava - Spain

skydive
empuriabrava

Sky Design – din samarbeidspartner på fallskjermutstyr